

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
สุกัญญา เข้มยิ้ม

310.1523 ล๗๓๑ ๓ ๖ ๒

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์

เรื่อง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร

ของ

นางสุกัญญา แยมยิ้ม

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก จิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษา

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นิตร์สุภกุล)

หัวหน้าภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา

วันที่ 12 เดือน ตุลาคม พศ. 2541

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

..... กรรมการ

(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างคืดิ่ง จาก รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง ประธานควบคุมสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และความเสียสละของท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ คณาจารย์ วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี ผู้อำนวยการ คณาจารย์ วิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา ที่ได้กรุณาให้ความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ทั้งสอง รวมทั้งสมาชิกทุกคนในครอบครัวที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จ

คุณค่า และประโยชน์ ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมเป็นเครื่องบูชาแด่คุณบิดา มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้กรุณาอบรม สั่งสอน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการศึกษาค้นคว้างานสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

สุกัญญา เข้มยิ้ม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ
	ภูมิหลัง.....1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....3
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....7
3	การดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....36
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....36
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....36
	วิธีการสร้างเครื่องมือ.....37
	การหาคุณภาพเครื่องมือ.....52
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....53
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....53
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....53
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า.....55
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....55
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....56
	การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....56
	ผลการศึกษาค้นคว้า.....56

5	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	63
	บทย่อ.....	63
	○ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	63
	○สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	63
	○ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	63
	○เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	64
	○การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
	○การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
	✓สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
	○อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	66
	○ข้อเสนอแนะ.....	72
	○ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	72
	○ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....	73
	บรรณานุกรม.....	74
	ภาคผนวก	
	ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม.....	82
	ภาคผนวก ข คุณภาพเครื่องมือ.....	105
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	110

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดง จำนวนกลุ่มประชากร จำแนกตามระดับชั้นปี และเพศ.....	36
2	แสดง จำนวน ร้อยละ ของนักเรียน ที่เป็นกลุ่มประชากร จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และบุคลิกภาพ.....	57
3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความตั้งใจเรียน ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	58
4	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน.....	60
5	แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้ความตั้งใจเรียนของนักเรียนเป็นเกณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์ แบบ Stepwise.....	61
6	แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ แบบ Stepwise.....	62
7	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามทักษะคิดต่อการเรียน.....	106
8	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อ ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	107
9	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว.....	107
10	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน.....	108
11	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อ ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน.....	108
12	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อ ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	109
13	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อ ของแบบสอบถามความตั้งใจเรียน.....	109

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันเป็นสภาพที่น่าวิตก และจำเป็นต้องเร่งหาทางแก้ไข โดยเฉพาะการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถในการประกอบงานเลี้ยงชีพ และนำการพัฒนาไปสู่ประเทศสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยใช้พื้นฐานทางความคิดเชิงเหตุผล รวมทั้งสร้างจิตสำนึกที่ดีให้เกิดแก่คนในชาติในการอยู่ร่วมกันด้วยสันติ โดยพัฒนาคุณธรรม ปัญญา ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล และสิ่งที่จะสามารถสร้างสรรค์ในเรื่องดังกล่าวได้ คือการศึกษานั่นเอง ซึ่งรัฐจำเป็นต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพัฒนาประเทศเช่นเดียวกับการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 14) การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกในยุคโลกาภิวัตน์ได้ รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาเป็นอย่างมาก จึงกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา คือ ให้การศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทยให้เป็นที่ไปตามแนวทางที่พึงประสงค์เหมาะสมแก่กาลเวลาและบริบทของสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 5)

กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพ โดยมีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายในการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งกำหนดไว้เป็นแนวนโยบายในแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) และต่อเนื่องมาจนถึงแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) กล่าวคือ ส่งเสริมการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ มีความมั่นใจในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอาชีพอิสระ สามารถพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมกับความถนัดสอดคล้องกับความต้องการของตน สังคม และตลาดแรงงาน ทั้งแรงงานกึ่งฝีมือ แรงงานฝีมือ และช่างเทคนิค โดยสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาต้องจัดการศึกษาให้สนองความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อส่งเสริมโอกาสการมีงานทำและความก้าวหน้าของผู้สำเร็จการศึกษา (กรมอาชีวศึกษา. 2535 : 1)

การผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ นอกจากจะเน้นผลิตคนให้ตรงต่อตลาดแรงงานแล้วยังเน้นให้ผลิตคนอย่างมีคุณภาพอีกด้วย ซึ่งในกาจัดการเรียนการสอน นอกจากจะดูแลแนวโน้มของตลาดแรงงานแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงอีกประการหนึ่งคือทำอะไร ผู้ที่เรียนสายอาชีวศึกษาจึงจะมีคุณลักษณะที่ดี อันได้แก่ การมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดสาหะขยันอดทน และมีความตั้งใจเอาใจใส่ในการทำงาน เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นส่วนประกอบในการทำงาน และช่วยให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมยุคใหม่อย่างมีความสุข (กรมอาชีวศึกษา. 2533 : 21) ซึ่งความตั้งใจเรียนของนักเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและจะเป็นผลให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ สามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริงตามเป้าหมายของการศึกษา ในทางกลับกันถ้านักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ก็จะทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ จากผลงานวิจัยพบว่า พฤติกรรมเอาใจใส่การเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (โสภา มะเครือสี. 2537 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Hoge and Luce. 1979) และ การที่นักเรียนมีพฤติกรรมเอาใจใส่ต่อการเรียนเพิ่มขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นด้วย (โสภา มะเครือสี. 2537 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Cobb and Hops. 1973)

จากการสำรวจเบื้องต้นโดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา จำนวน 15 คน พบว่า ครูร้อยละ 80 ให้ความเห็นว่า นักเรียนมีปัญหาทางเศรษฐกิจ ได้แก่ / ครอบครัวยากจน ไม่มีเงินจ่ายค่าเล่าเรียน ไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์การเรียน และปัญหาทางการเรียนที่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยในการเรียน ได้แก่ ไม่ตั้งใจฟังเวลาครูสอน ชอบคุยกับเพื่อน ลืมอุปกรณ์การเรียน ไม่ทำการบ้าน ส่งงานไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด ละทิ้งงานที่มอบหมาย และผู้วิจัยได้สำรวจปัญหาของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา กรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียน 205 คน โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ข้อแรกใช้คำถามว่า นักเรียนรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการเรียน คำตอบที่นักเรียนตอบคือ รู้สึกเบื่อหน่ายร้อยละ 31.22 รู้สึกท้อแท้ร้อยละ 26.34 และข้อสองใช้คำถามว่า นักเรียนมีปัญหาอะไรบ้างในการเรียน คำตอบที่นักเรียนตอบคือ ไม่มีสมาธิในการเรียนร้อยละ 47.32 เมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจไม่กล้าถามครูร้อยละ 29.27 ขี้เกียจอ่านหนังสือร้อยละ 36.59 ไม่เตรียมตัวให้พร้อมในการอ่านหนังสือเมื่อถึงเวลาสอบร้อยละ 44.88 ไม่ชอบวิชาที่เรียนร้อยละ 20.49 อุปกรณ์การเรียนมีไม่เพียงพอ ร้อยละ 49.76 ห้องเรียนมีเสียงรบกวนร้อยละ 25.37 ห้องเรียนร้อนอบอ้าวร้อยละ 34.63

จากการสำรวจเบื้องต้นดังกล่าว สรุปได้ว่า นักเรียนมีลักษณะพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน ซึ่ง ลาฮาดอร์น (Lahaderne. 1968 : 320 - 324) กล่าวว่า พฤติกรรมตั้งใจเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนมองหนังสือ มองครู หรือมองกระดาน อ่านบทเรียน และทำงานตามที่ครูสั่ง และ ฮอลตัน (Holton. 1973 : 20 - 25) กล่าวว่า ความตั้งใจเรียน หมายถึง ความจดจ่อของจิตใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้บุคคลมีสมาธิ การเรียนวิชาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ไม่มีความตั้งใจเรียน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ในวิทยาลัย กับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ครู อาจารย์ และ ผู้ปกครอง ใช้ประกอบการหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาความตั้งใจเรียนให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียน ประสบความสำเร็จทางการศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 2 และ 3 วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 จำนวน 205 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 46 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 159 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า แบ่งเป็น

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1.1 เพศ

2.1.1.2 ระดับชั้น

2.1.1.3 บุคลิกภาพ

2.1.1.4 ทักษะคิดต่อการเรียน

2.1.1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

✓ 2.1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

✓ 2.1.2.2 สัมพันธภาพในครอบครัว

2.1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย ได้แก่

✓ 2.1.3.1 บรรยากาศการเรียนการสอน

✓ 2.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

✓ 2.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความตั้งใจเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความตั้งใจเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่แสดงถึงความสนใจ และมีสมาธิในการเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียนในห้องเรียน และต่องานที่ครูมอบหมาย ได้แก่ สนใจฟังครูอธิบาย มองกระดาน มองอุปกรณ์ ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับบทเรียน ทำงานตามที่ครูมอบหมาย และให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำกิจกรรมในการเรียน

2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน ได้แก่ สิ่งที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

2.1.2 ระดับชั้น ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3

2.1.3 บุคลิกภาพ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้มีเอกลักษณ์เฉพาะของนักเรียน บุคลิกภาพในการวิจัยครั้งนี้แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) ซึ่งแบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.3.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ ได้แก่ บุคคลที่ชอบทำงานแข่งกับเวลา รักความก้าวหน้า ไม่ชอบการรอคอย ก้าวร้าว โกรธง่าย และมีความเพียรพยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรค เพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน

2.1.3.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี ได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพของคนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา ไม่รักความก้าวหน้า ไม่อดทนและรอคอยได้ ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรค ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน

2.1.4 ทักษะคิดต่อการเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่มีต่อการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความสำคัญของการเรียน ลักษณะวิชาที่เรียน และลักษณะครูผู้สอน

2.1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน ต้องการได้รับการยอมรับ ยกย่องเกี่ยวกับการเรียน มุ่งมั่นเรียนให้บรรลุผลสำเร็จ และภาคภูมิใจในผลการเรียนของตนเอง

2.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิด : มารดา ที่ได้รับรวมกันในแต่ละเดือน ในกรณีที่นักเรียนไม่มีบิดา มารดา ให้หมายถึง รายได้ของผู้ปกครองในแต่ละเดือน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง หมายถึง ครอบครัวมีรายได้สูงกว่า 14,000 บาท

2.2.1.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง หมายถึง ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ 8,000 - 14,000 บาท

2.2.1.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ หมายถึง ครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาท

2.2.2 สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง พฤติกรรมที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรด้านการเรียน และพฤติกรรมที่บุตรปฏิบัติต่อบิดา มารดา หรือผู้ปกครองด้านการเรียน แบ่งได้ดังนี้

2.2.2.1 พฤติกรรมที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรด้านการเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร ใฝ่ใจในการทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน การให้ความรักความห่วงใยใกล้ชิดต่อบุตร และการให้กำลังใจของบิดามารดา หรือผู้ปกครองเพื่อกระตุ้นให้บุตรประสบความสำเร็จทางการเรียน

2.2.2.2 พฤติกรรมที่บุตรปฏิบัติต่อบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ด้านการเรียน ได้แก่ การขอคำแนะนำและซักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน จากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง การแสดงความรักและเคารพของบุตรที่มีต่อบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง การเชื่อฟัง ไม่ทำให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เสียใจ

2.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย ได้แก่

2.3.1 บรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ วิธีสอนของครู สถานที่เรียน สื่อและอุปกรณ์ทางการศึกษา

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันเพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีทั้งในและนอกห้องเรียน

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนรุ่นพี่และรุ่นน้องปฏิบัติต่อกันเพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว
 - 2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว
 - 2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว
 - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว
 - 2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว
 - 2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว
 - 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย
 - 2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย
 - 2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน

1.1.1 ความหมายของความตั้งใจเรียน

สมตรง (Strang, 1959 : 307 - 308) กล่าวว่า ความตั้งใจเรียนเป็นองค์ประกอบอันซับซ้อนที่เกี่ยวกับแรงขับและความจำ การจะเรียนรู้สิ่งใดได้ดีจะต้องมีความตั้งใจเรียนในสิ่งนั้น เพราะความตั้งใจเรียนเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้

วิทเทคเคอร์ (Whittaker, 1966 : 567) กล่าวว่า ความตั้งใจคือจุดรวมของการรับรู้ (Perception) ซึ่งกำหนดขึ้นในบางกรณีโดยลักษณะของผู้รับรู้เอง บางกรณีอยู่ในลักษณะของสิ่งเร้า (Stimulus) ความตั้งใจมีความสัมพันธ์กับฝ่ายรับรู้และสิ่งเร้า สิ่งเร้าจะก่อให้เกิดความตั้งใจแก่ผู้รับรู้ได้ต่อเมื่อสิ่งเร้านั้นมีการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนขนาดหรือเกิดขึ้นซ้ำ ๆ กัน สิ่งเร้าที่ผิดปกติก็จะกระตุ้นความตั้งใจของผู้รับรู้ด้วย ในตัวผู้รับจะมีตัวประกอบที่จะช่วยเสริมให้เกิดความตั้งใจ

คือ แรงจูงใจ (Motive) แรงจูงใจจะทำให้เกิดการเล็งการรับรู้ขึ้น ความสนใจ และค่านิยมก็จะเป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะทำให้เกิดความตั้งใจได้

ลาฮาเดอรัน (Lahaderne. 1968 : 320 - 324) กล่าวว่า พฤติกรรมตั้งใจเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนมองหนังสือ มองครู หรือมองกระดาน อ่านบทเรียน และทำงานตามที่ครูสั่ง

ฮอลตัน (Holton. 1973 : 20 - 25) กล่าวว่า ความตั้งใจเรียน คือ ความจดจ่อของจิตใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้บุคคลมีสมาธิ การเรียนวิชาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ไม่มีความตั้งใจเรียน

จากความหมายของความตั้งใจเรียนดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความตั้งใจเรียน หมายถึง ความสนใจ และมีสมาธิในการเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียนในห้องเรียนและต่องานที่ครูมอบหมาย ได้แก่ สนใจฟังครูอธิบาย มองกระดาน มองอุปกรณ์ ถามคำถามและตอบคำถามครูเกี่ยวกับบทเรียน ทำงานตามที่ครูมอบหมาย ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำกิจกรรมในการเรียน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โบรเดน และคนอื่น ๆ (Broden and others. 1970 : 341 - 349) ได้ศึกษาผลของการใช้แรงเสริมในการปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียนและการปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนกับนักเรียนพิเศษเกรด 7-8 จำนวน 13 คน ที่มีปัญหาเรื่อง การพูด การอ่าน และพฤติกรรมคืออ้วน ไม่เชื่อฟังครู ไม่สนใจในการเรียน ไม่ทำงานที่ครูมอบหมายให้ ทั้ง ๆ ที่ครูพยายามชมเชย เมื่อเขาแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และดูว่าเมื่อเขาทำผิด บางครั้งก็ส่งไปพบจิตแพทย์ และอาจารย์ใหญ่ แต่พฤติกรรมก็ไม่ดีขึ้น ผลการวิจัยพบว่า การใช้แรงเสริมสามารถปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียนและการปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนของนักเรียนพิเศษให้ดีขึ้นได้

อเล็กซานเดอร์ และแอปเฟิล (Alexander and Apfel. 1976 : 43, 97 - 99) ได้ศึกษาการเสริมแรงเพื่อปรับพฤติกรรมในชั้นเรียนให้ดีขึ้นด้วยการใช้แรงเสริมทางบวกในการปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียน โดยให้ตัวแลกเงินที่สามารถแลกเป็นขนม เวลาว่าง หรือของเล่นเป็นตัวเสริมแรง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอายุ 7-13 ปี จำนวน 5 คน ที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนคือ แหย่เพื่อน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 62 เป็นร้อยละ 92 ของเวลาเรียนทั้งหมด

บลูม (Bloom. 1982 : 166 - 175) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า พฤติกรรมทางด้านความรู้ความคึกของนักเรียนและลักษณะจิตพิสัยของนักเรียน ซึ่งได้แก่ ความสนใจ ความมานะตั้งใจ ความขยัน รวมทั้งเจตคติต่อรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถึงร้อยละ 65

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

บุญชม ศรีสะอาด (2524 : 179 - 182) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน โดยใช้ผลการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวน 1,415 คน ครู จำนวน 30 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญในเขตการศึกษา 10 ผลการศึกษาพบว่า ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ได้แก่ ความสนใจ ความตั้งใจ และเวลาที่ใช้ในการเรียนของนักเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน การที่นักเรียนแต่ละคนมีความตั้งใจเรียนต่างกัน สาเหตุหนึ่งมาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตั้งใจเรียนและประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งตรงกันข้ามกับนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะขาดความสนใจ ไม่ตั้งใจเรียน

วิบูลลักษณ์ ธรรมลักขณา (2526 : 108) ได้ศึกษาผลของการฝึกวิธีพัฒนาตนเองที่มีต่อการตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน กลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอบรมวิธีพัฒนาตนเองมีความตั้งใจเรียนดีกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม และนักเรียนที่ได้รับการฝึกอบรมวิธีพัฒนาตนเองมีความตั้งใจเรียนดีกว่านักเรียนที่พัฒนาตนเองแบบเสรี

เยาวภา กันทรวิชากุล (2530 : 39) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป่าโมกข์วิทยาคม จังหวัดอ่างทอง จำนวน 14 คน ผลการศึกษาพบว่า การฝึกโดยใช้กิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียนลดลง

เสมอใจ ชื่นจิต (2533 : 80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและรายบุคคล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2532 ที่มีพฤติกรรมตั้งใจเรียนต่ำ จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 8 คน ใช้แบบแผนการทดลองแบบสลับกับ โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่ม และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการเสริมแรงทางบวกเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่

ได้รับการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและรายบุคคลมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความตั้งใจเรียน มีส่วนช่วยให้เกิดผลสำเร็จในการเรียน หมายความว่า นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงย่อมมีโอกาสได้รับความสำเร็จในการเรียนมากกว่านักเรียนที่ขาดความตั้งใจเรียนหรือมีความตั้งใจเรียนน้อย

✓ 2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว

2.1.1.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

อลพอร์ต (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 11 - 15 ; อ้างอิงมาจาก Allport. 1967) ได้อธิบายว่า บุคลิกภาพ เป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจบุคคล และเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้นทั้งหมด

ดิงเมเยอร์ (Dinkmeyer. 1967 : 309 - 310) กล่าวว่า บุคลิกภาพมีความหมายคลุมถึงสภาวะทุกอย่าง อันประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคล นับตั้งแต่สภาวะความสามารถทางปัญญา ตลอดจนความสำเร็จ บุคลิกภาพมีความหมายครอบคลุมถึง สภาวะที่บุคคลเป็นอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งที่หวังไว้ในอนาคต ที่สำคัญ คือ บุคลิกภาพจะรวมถึงวิธีการที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ๆ รวมทั้งปฏิกริยาโต้ตอบที่เขาต้องเผชิญด้วย อีกนัยหนึ่งก็คือ การปรับตัวเองของแต่ละบุคคลในการเผชิญปัญหา หรือ ความคับข้องใจที่เกิดขึ้นในทุกสถานการณ์ของชีวิต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ

อนาสตาซี (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 11 - 15 ; อ้างอิงมาจาก Anastasi. 1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างกันอาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันได้ หรือแม้แต่สภาพแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกัน

ไอแซงก์ (Eysenck. 1970 : 253) กล่าวสรุปว่า บุคลิกภาพนั้นสามารถพิจารณาได้สองมิติ คือ มิติแรกเป็นด้านการแสดงตัวและเก็บตัว ซึ่งประกอบด้วยลักษณะย่อย ๆ ได้แก่ การเข้าไปมีส่วนร่วม - การถอนตัวออก (participation - withdrawn) เข้าสังคม - แยกตัว (sociable - isolated) เข้าใกล้ - ถอยหนี (approach - withdrawn) กระตือรือร้น - เฉื่อยชา (active - inactive) มิติที่สองเป็นลักษณะทางอารมณ์ ซึ่งได้แก่ ความเป็นคนเข้มแข็ง อ่อนแอ มั่นคง ไม่มั่นคง ลักษณะการแสดงออกทางอารมณ์ เช่น ความวิตกกังวล เป็นต้น

แมคคอนเนล (McConnell. 1974 : 610) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะนิสัยที่บุคคลคิดและแสดงออก เพื่อใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เช่น ค่านิยม แรงจูงใจ

มิสเชล (Mishel. 1976 : 2) ให้ความหมายของบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะพิเศษของแบบแผนพฤติกรรม (รวมทั้งความคิดและอารมณ์) ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคลที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์หรือสถานการณ์

มอริส (Morris. 1979 : 628) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพ หมายถึง รูปแบบของคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ประจำตัวของบุคคลเกี่ยวกับพฤติกรรม อารมณ์ แรงจูงใจ ความคิด เจตคติ ฯลฯ

กันยา สุวรรณแสง (2531 : 15) ให้ความหมายของบุคลิกภาพ คือ ลักษณะโดยส่วนรวมของแต่ละบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้พบเห็น

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2536 : 5) ให้ความหมาย บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนภายนอก ที่มองเห็นชัดเจน เช่น รูปร่าง หน้าตา กิริยามารยาท การแต่งตัว วิถีพูดจา การนั่งยืน และส่วนภายในที่มองเห็นได้ยาก เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะทางอารมณ์ ความใฝ่ฝัน ค่านิยม ความสนใจ ปรัชญาชีวิต

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะนิสัย ที่รวมกันเป็นแบบฉบับของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะของพฤติกรรม ที่แสดงถึงการมีเอกลักษณ์ของตนเอง โดยแสดงออกทางด้านภาษาถ้อยคำ และภาษาท่าทาง อันเป็นผลเนื่องมาจากพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และการเรียนรู้

2.1.1.2 โครงสร้างของบุคลิกภาพ

เชดส์ค็อกซ์ โมวาสินธุ์ (2520 : 4 -5) กล่าวว่า โครงสร้างของบุคลิกภาพโดยทั่วไปประกอบด้วยโครงสร้างใหญ่ ๆ ดังนี้

1. สติปัญญา หรือ ความสามารถพิเศษ (Intelligence or Ability) เป็นคุณสมบัติทางสมองเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าบุคคลแต่ละคน สามารถทำอะไรได้บ้างแยกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1.1 ความถนัดทางธรรมชาติ เป็นการปฏิบัติที่แสดงถึงขีดความสามารถของบุคคลที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นอาจเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ หรือการฝึกทักษะ

1.2 ความสัมฤทธิ์ผล เป็นการปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลผู้นั้นได้เรียนรู้อะไรบ้างแล้วในการปฏิบัติงาน

2. อารมณ์ (Temperament) เป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ ความรู้สึกของจิตใจ ที่ได้ตอบสนองสิ่งแวดล้อม เช่น ความรู้สึกหงุดหงิด ความรู้สึกมั่นใจ ความรู้สึกกล้าแข็ง เป็นต้น

3. แรงจูงใจ (Drive or Motive) คุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจนี้ กิลฟอร์ด (Guildford) ได้แบ่งไว้ 3 ด้าน คือ

3.1 ด้านความต้องการ (Need) เป็นความปรารถนาอย่างถาวรในสภาวะ หรือเงื่อนไขเฉพาะอย่างของบุคคล เช่น ต้องการเป็นจุดเด่น ต้องการเป็นที่ยอมรับ ต้องการความสะดวกสบาย เป็นต้น

3.2 ด้านความสนใจ (Interest) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะติดตามสิ่งเร้าบางอย่าง เช่น การสนทนา งานฝีมือ เป็นต้น

3.3 ด้านเจตคติ (Attitude) เป็นคุณลักษณะภายในของบุคคลที่พร้อมจะตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของเขาไปในทิศทางใด ทิศทางหนึ่ง ซึ่งจะปรากฏให้เห็นชัดเจน ในกรณีที่มีเป้าหมาย หรือนโยบายทางสังคมเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น เจตคติต่อการรณรงค์ทางวัฒนธรรมการศึกษา การอบรมเลี้ยงดู เป็นต้น ซึ่งเจตคตินี้มักจะเป็นตัวกำหนดทิศทางการกระทำของบุคคล

4. พฤติกรรม หรือการแสดงออก (Behavior) เป็นการตอบสนองของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าบางอย่าง ไม่ว่าจะสิ่งเร้านั้นจะเกิดภายในหรือภายนอกร่างกาย มาจูงใจก่อให้เกิดภาวะที่เตรียมพร้อมเสมอที่จะแสดงพฤติกรรม

สุชา จันทน์เอม (2536 : 88 - 89) ได้สรุปโครงสร้างบุคลิกภาพของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. ลักษณะทางร่างกายและอารมณ์ (Physical and Temperament) เป็นคุณสมบัติทางด้านร่างกาย ความสมบูรณ์ ตลอดจนหน้าตาและยังมีลักษณะด้านอารมณ์ของบุคคล เช่น อารมณ์มั่นคง หรืออ่อนไหว ซึ่งเป็นลักษณะที่มีผลต่อคนอื่นและตัวเอง

2. เซวณปัญญาและความสามารถอื่น ๆ เป็นคุณสมบัติที่ทำให้บุคคลแตกต่างกัน ดังนั้นเซวณปัญญาและความสามารถอื่น ๆ จึงเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ

3. ค่านิยมและความสนใจ เป็นโครงสร้างของบุคลิกภาพ ที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจ และค่านิยมที่บุคคลนับถือ หรือยึดถือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. เจตคติทางสังคม เป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างของมนุษย์ ที่จะทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพอย่างไร

5. แรงจูงใจ เป็นตัวส่งเสริมให้บุคคลกระทำสิ่งใดด้วยความมุ่งมั่น ซึ่งรวมถึงแรงจูงใจของจิตสำนึก และจิตใต้สำนึก

6. ลักษณะการแสดงออก เป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เช่น บุคลิกภาพเป็นคนสุภาพ ชอบสังคม มีเหตุผล มีวิจารณ์ญาณ เป็นต้น

7. แนวโน้มของความผิดปกติทางจิต เป็นลักษณะที่แสดงให้ทราบว่าบุคคลมีลักษณะจิตใจอย่างไร ซึ่งจะส่งผลต่อบุคลิกภาพ

2.1.1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ฉลอง ภิมย์รัตน์ (2531 : 29 - 30) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ด้านใหญ่ ๆ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดทางยีนส์จากพ่อแม่หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้าน รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและเลือด เป็นลักษณะที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด

2. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งที่เป็นธรรมชาติ และสภาพวัฒนธรรมประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องกับอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ และปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดขององค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมนี้ มีผลทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของบุคคลแตกต่างกัน

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า อิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

2.1.1.4 ทฤษฎีบุคลิกภาพ

อوبرม สตินภบาล (2520 : 152 - 180) ได้กล่าวถึงกลุ่มนักทฤษฎีบุคลิกภาพ ที่มีแนวคิดแตกต่างกัน ดังนี้

1. กลุ่มนักทฤษฎีที่มีความเชื่อทางด้าน พลังแรงขับ (dynamic theory) นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มีความเชื่อทางด้านพลังแรงขับ เชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์ มีรากฐานมาจากแรงขับภายในบุคคล ทำให้บุคลิกภาพแตกต่างกัน เพราะแรงผลักดันภายในนั่นเอง บางครั้งเกิดการขัดแย้ง (conflict) ภายในตัวบุคคล ส่วนบุคคลใดจะใช้วิธีการแก้ความขัดแย้งอย่างไร จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงบุคลิกภาพของเขา นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ เช่น ฟรอยด์ (Freud)

2. กลุ่มนักทฤษฎีที่เชื่อในการแยกประเภทบุคลิกภาพ (type theory) นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มีความเชื่อว่า บุคลิกภาพของมนุษย์อาจแยกออกเป็นพวก หรือ:ประเภท นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เช่น จุง (Jung) เชลดัน (Sheldon) เครชเมอร์ (Kretchmer)

3. กลุ่มนักทฤษฎีที่เชื่อว่า บุคลิกภาพเกิดจากสังคมและสิ่งแวดล้อม (social determinants) นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เชื่อว่า ประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากสิ่งแวดล้อม เช่น บ้าน โรงเรียน ชุมชน มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพโดยตรง นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ เช่น แอดเลอร์ (Adler) ฟรอมม์ (Fromm)

4. กลุ่มนักทฤษฎีที่เชื่อว่าบุคลิกภาพเป็นส่วนรวมทั้งร่างกายและจิตใจ (organismic theory) นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ เชื่อว่า การเข้าใจบุคลิกภาพจะต้องเข้าใจส่วนรวม ไม่สามารถแยกส่วนได้ ที่เน้นมากก็คือ มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพ (potential) ที่จะพัฒนาไปได้อย่างดี ถ้าหากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ เช่น โรเจอร์ (Rogers) มาสโลว์ (Maslow)

5. กลุ่มนักทฤษฎีที่เชื่อว่าบุคลิกภาพแบ่งตามลักษณะนิสัย (traits theory) กลุ่มนี้มองบุคลิกภาพในลักษณะนิสัยย่อย ๆ หลายลักษณะรวมกัน โดยยึดลักษณะนิสัยประจำตัวเป็นสำคัญ นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ เช่น ออลพอร์ต (Allport) กิลด์ฟอร์ด (Guildford) แคทเทล (Cattell)

2.1.1.5 ประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบบี

ไฟด์แมนและโรสส์แมน (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Firedman and Roseman. 1974) ได้กล่าวถึง ประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบ บี ว่า บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นบุคลิกภาพในราวปี ค.ศ. 1960 อันเนื่องมาจากนายแพทย์ไฟด์แมน (Friedman) และนายแพทย์โรสส์แมน (Roseman) ได้เริ่มสังเกตผู้ป่วยโรคหัวใจว่า มีบุคลิกภาพบางอย่างที่แปลกไปจากผู้ป่วยอื่น ๆ จากการสังเกตเหตุการณ์บางอย่างในคลินิกโรคหัวใจของเขา พบว่า แก้วอี้ที่ผู้ป่วยโรคหัวใจมานั่งตรวจนั้น จะมีรอยสักเฉพาะตรงขอบแก้วอี้เท่านั้น แสดงว่า คนไข้ส่วนใหญ่ของเขานั่งแต่ตรงขอบแก้วอี้ ซึ่งทำให้เขาคิดว่าคนเช่นนี้จะต้องเป็นคนรีบร้อน เพราะคนที่ทำอะไรรีบร้อนรีบเร่งมักนั่งแต่ตรงขอบแก้วอี้จะได้ลุกขึ้นได้รวดเร็ว คล้ายกับเป็นลักษณะของความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้ทันที จากความคิดนี้ทำให้เขาคิดว่าน่าจะมีบุคลิกภาพบางอย่างที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของเขามากกว่าผู้ป่วยโรคหัวใจบางคนนั้นไม่มีปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) ที่เคยเชื่อกันว่าเป็นสาเหตุสำคัญของโรคหัวใจเลย แต่เดิมนั้นพบว่า การมีคอเลสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง การสูบบุหรี่ การเป็นเบา

หวาน และความอ้วนเป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ถ้าบุคคลใดมีปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้ก็จะมีโอกาสเกิดโรคหัวใจมากกว่าบุคคลทั่วไป ดังนั้น เขาจึงใช้เวลานาน 8 ปี ในการร่วมกันศึกษาและวิจัยบุคลิกภาพผู้ป่วยโรคหัวใจ และในที่สุดก็พบว่า มีบุคลิกภาพชนิดหนึ่งซึ่งต่อมาเราใช้ชื่อว่า บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบตรงกันข้าม เรียกว่า มีบุคลิกภาพแบบ บี การค้นพบบุคลิกภาพแบบ เอ นั้น ถือเป็นการค้นพบที่สำคัญ เพราะบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อปัจจัยกายภาพทุกตัว ถ้าเปรียบเทียบระหว่างผู้เป็นโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูง กับคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ แล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะถือว่าเป็นปัจจัยที่เสี่ยงที่สุดของการเกิดโรคหัวใจ

จากประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี นั้น ไฟด์แมน และ โรสส์แมน สรุปลักษณะของบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบ บี ได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึงบุคคลที่มีบุคลิกภาพรีบร้อน ชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย ๆ มีความรู้สึกวุ่นวาย เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึงบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน และไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ชอบการพักผ่อน ดำเนินชีวิตแบบง่าย และไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงาน

2.1.1.6 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

ไฟด์แมน และ โรสส์แมน (จรรยา เกษศรีสังข์, 2537 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Friedman and Roseman, 1974) กล่าวถึง แบบวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี มี 3 แบบคือ

1. แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI)

ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

2. มาตรฐานวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบเอของเฟรมมิงแฮม (Framingham Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อคำถาม

10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับเคลื่อนสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ว่ามี ความกดดันในการทำงาน'

3. แบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของ เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูงเป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ลดละต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว นอกจากนี้ ยังรายงานว่า ตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ว่าได้รับแรงเสริมจากการทำงานมากกว่าอีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

สตรีบและคนอื่น ๆ (Strube and others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่า มีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ และมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

2.1.1.7 ความหมายของทัศนคติ

“ทัศนคติ” หรือ “เจตคติ” มีผู้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะ ดังนี้

เคนด์เลอร์ (Kendler. 1963 : 572) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ภาวะความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรม ในทางสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างต่อบุคคล ต่อสถาบัน หรือต่อแนวคิดบางอย่าง อีกทั้งเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้เป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 479) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นตัวแปรทางจิตวิทยาชนิดหนึ่งที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจภายในแสดงออกให้เห็น โดยเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

อนาสตาซี (Anastasi. 1976 : 453) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงจะมีปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่กำหนดให้เป็นพวก ๆ ในทางชอบ หรือไม่ชอบ

เชดส์กดี โฆวาสินธุ์ (2520 : 38) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และตัวกระตุ้นให้บุคคล

แสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในแนวทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม

สุรางค์ จันทน์เอม (2524 : 40) กล่าวว่า ทักษะคือ สภาพจิตใจของบุคคลแต่ละคนที่เกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ อันมีอิทธิพลต่อความคิดเห็น และพฤติกรรมของบุคคลนั้น

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 231) กล่าวว่า ทักษะคือ หมายถึง ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะได้ตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใด ๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยหนีออกไป

จากความหมายของทักษะดังกล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า ทักษะหมายถึง ความรู้สึกร่างกาย ความคิด หรือแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของบุคคลต่อบุคคล สถานการณ์ สิ่งแวดล้อมซึ่งอาจเป็นไปในทางบวก คือ ชอบ เห็นด้วย พอใจ สนับสนุน เป็นต้น หรือในทางลบ คือ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่สนับสนุน เป็นต้น และทักษะของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ นั้น สามารถสร้างขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้

2.1.1.8 ลักษณะสำคัญของทักษะ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 231) อธิบายลักษณะสำคัญของทักษะดังนี้

1. ทักษะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทักษะเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทักษะที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทักษะที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้ามา โดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ
3. ทักษะสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้
4. ทักษะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทักษะเป็นสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทักษะย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2.1.1.9 องค์ประกอบของทักษะ

เชดส์คีย์ โจนวาลินท์ (2520 : 40) จำแนกองค์ประกอบทักษะออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้า นั้น ๆ

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินสิ่งเร้า นั้นว่าพอใจหรือไม่พอใจต้องการหรือไม่ต้องการดีหรือเลวอย่างไร

3. องค์ประกอบ ทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าซึ่งจะเป็นในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้านทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3 - 4) จำแนกองค์ประกอบของทัศนคติ ออกเป็น 3 องค์ประกอบคือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา ซึ่งได้แก่ ความคิดที่อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกัน

2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก เป็นส่วนประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง

3. องค์ประกอบทางการปฏิบัติหรือพฤติกรรม องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

2.1.1.10 ประโยชน์ของทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 4) กล่าวถึง ประโยชน์ของทัศนคติ ดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา

2. ช่วยให้มีความภาคภูมิใจในตนเอง (Self - Esteem) โดยบุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่างซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเรา

3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาตอบโต้หรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นส่วนมากจะทำในสิ่งที่พอใจมาให้ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อมคงจะเห็นได้จากบุคคลที่มีทัศนคติที่เหมือนกันนั้นมักจะเข้ากันได้ง่าย และบุคคลส่วนมากมักจะมีทัศนคติเหมือนกับบุคคลอื่นที่เขาใกล้ชิดสนิทสนมด้วย บุคคลที่มีความสำคัญสำหรับเขา

4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่า ทัศนคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

* 2.1.1.11 อิทธิพลของทัศนคติต่อการเรียนการสอน

ปราณี รามสูตร (2528 : 193 - 194) กล่าวถึง อิทธิพลของทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนดังนี้

1. ทัศนคติมีผลต่อวิชาที่เรียนที่ชอบหรือไม่ชอบ เช่น นักเรียนชอบครูคนหนึ่งมาก เมื่อรู้ว่าครูนั้นสอนวิชาใด นักเรียนก็อยากเรียนด้วย ทำให้เกิดความชอบในวิชานั้น มีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น ถ้าเขาเรียนวิชาดังกล่าว ย่อมมีแนวโน้มว่าเขาจะต้องพยายามเรียนให้ได้ผลดีเป็นต้น

2. ทัศนคติมีผลต่อการใส่ใจในการเรียน เช่น ถ้านักเรียนไม่ชอบวิชาใด ไม่ชอบครู ผู้สอนวิชาใด นักเรียนก็มักไม่สนใจเรียนวิชานั้น ไม่เข้าชั้นเรียนเมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชานั้น ไม่ทำการบ้าน หากนักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อโรงเรียน หรือคณะครูเป็นส่วนรวม จะไม่เอาใจใส่ในการเรียนไม่ว่าวิชาใด เป็นต้น

3. ทัศนคติมีผลต่อการรับรู้ บุคคลรับรู้หรือแปลความหมายสิ่งเร้าตามทัศนคติของคนที่มีต่อสิ่งเร้า นั้น และมีผลสะท้อนไปสู่การเรียนรู้ในที่สุด เช่น แสงดาว ถูกครูถามด้วยความหวังว่าทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์เสร็จหรือไม่ แสงดาวแปลความหมายว่า ครูจับผิดเพราะแสงดาวไม่ชอบครูอยู่เดิมแล้ว ทำให้ไม่อยากเรียนวิชาคณิตศาสตร์

4. ทัศนคติที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ผลดี เช่น นักเรียนรักครู ชอบวิชาที่ครูสอนเมื่อเริ่มต้นเรียนก็อาจตั้งจุดมุ่งหมายไว้ในใจว่า วิชานี้เขาจะต้องทำคะแนนให้สูง การตั้งจุดมุ่งหมายเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่สำคัญมากที่จะผลักดันให้นักเรียนตั้งใจเรียน ตั้งใจศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ส่งผลสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการเรียนรู้ท้ายที่สุด

2.1.1.12 การวัดทัศนคติ

ทัศนคติเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ตลอดจนอารมณ์ ดังนั้นการวัดทัศนคติโดยตรงจะประสบปัญหาอย่างมาก เพราะผู้ตอบจะต้องประเมินความรู้สึกของตนเองว่า รู้สึกพอใจ หรือมองเห็นคุณค่าต่อสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด ปัจจุบันแบบวัดทัศนคติที่นิยมใช้ คือ มาตรการวัดทัศนคติเทอร์สโตน (Thurstone's Type Scale) และมาตรการวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert Scale)

(1) มาตรการวัดทัศนคติเทอร์สโตน (Thurstone's Type Scale)

เชดส์คักค์ โฆวาสินธุ์ (2522 : 98 - 103) กล่าวว่า การสร้างมาตรการวัดทัศนคติเทอร์สโตน มีลำดับขั้นดังนี้

1. รวบรวมข้อความที่ต้องการวัดทัศนคติให้มาก ให้ครอบคลุมเรื่องที่ต้องการวัด
2. นำข้อความในข้อ 1 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดว่าข้อความใดอยู่ในมาตรใดระหว่างค่า 1 - 11 โดยเริ่มจาก “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ไปจนถึง “เห็นด้วยอย่างยิ่ง”
3. นำผลจากการตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิมาแจกแจงความถี่และความถี่สะสมของแต่ละข้อความ แล้วนำไปคำนวณหาค่ามาตรวัด ($S = \text{Scale Value}$) และหาค่าความแปรปรวน ($Q - \text{Value}$)
4. นำข้อความที่ได้มาจากข้อ 3 มาเรียงตามลำดับค่า S จากน้อยไปหามาก และเลือกข้อความที่มีค่า S ตั้งแต่ 1 - 11 อย่างน้อยช่วงละ 2 ข้อความ ถ้าช่วงใดมีมากกว่า 2 ข้อ ให้เลือกข้อที่มี Q น้อยที่สุด เรียงตามลำดับไว้ ประมาณ 20 - 22 ข้อ นำข้อความเรียงคละกันให้ผู้ตอบเลือกว่าเห็นด้วยกับข้อความใดมากที่สุด ถ้ามีประมาณ 20 ข้อความ ให้เลือกตอบ 2 ข้อ ถ้ามีประมาณ 30 ข้อความ ให้เลือกตอบ 3 ข้อ แล้วให้คะแนนตามค่ามาตรวัด S ประจำข้อความนั้น

(2) มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert Scale)

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2527 : 233) กล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของทัศนคติที่ต้องการวัด ตามหลักการทั่วไปในการสร้างข้อความวัดทัศนคติให้ชัดเจนและครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด
2. สร้างข้อความวัดทัศนคติซึ่งอาจรวบรวมจากเอกสาร ตำรา หรือส่งแบบสอบถามปลายเปิดให้กลุ่มตัวอย่างตอบมา นำคำตอบมาสร้างเป็นข้อความวัดทัศนคติให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัดและควรมีข้อความที่เป็นบวกและลบในจำนวนใกล้เคียงกัน
3. กำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับหรือ 4 ระดับ เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือเริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ 4, 3, 2, 1 สำหรับข้อความวัดทัศนคติลักษณะเป็นบวก (Positive) ส่วนข้อความวัดทัศนคติลักษณะเป็นลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้ 1, 2, 3, 4, 5 หรือ 1, 2, 3, 4
4. นำข้อความวัดทัศนคติไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นำผลมาวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบวัดโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา

เยาวตี วิบูลย์ศรี (2531 : 19) กล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบ ลิกเคอร์ต ดังนี้

มาตรวัดทัศนคติแบบลิกเคอร์ต เป็นวิธีวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัยที่ใช้กัน มากที่สุดในการวิจัย เนื่องจากกระบวนการสร้างไม่ซับซ้อน ถ้าดำเนินการสร้างอย่างมีมาตรวัด ทัศนคติแบบลิกเคอร์ต (Likert Scale) จะมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับมาตรวัดทัศนคติแบบ เรอร์สโตนซึ่งมีกระบวนการสร้างที่ซับซ้อนกว่า ลักษณะของมาตรวัดทัศนคติแบบลิกเคอร์ต เป็น มาตรการประเภทอันตรภาพขั้นที่มีช่วงเท่ากัน (Equal Interval Scale) ประกอบด้วยระดับต่าง ๆ 5 ระดับ หรือ 4 ระดับ ในแต่ละระดับมีการให้น้ำหนักของคำตอบ คะแนนรวมทั้งฉบับ (Summated score) จะเป็นพฤติกรรมด้านนั้น ๆ ของผู้ที่ถูกวัดต่อสิ่งนั้น

2.1.1.13 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539 : 11 ; อ้างอิงมาจาก McClelland. 1953) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม (Standard of Excellence) หรือ ทำให้ได้ดีกว่าบุคคลอื่น พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เกิดความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวล เมื่อทำไม่สำเร็จหรือประสบความสำเร็จล้มเหลว

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967 : 153) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่ทำให้บุคคลได้กระทำเพื่อบรรลุเป้าหมายด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม

ลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31 - 34) เน้นความหมายของแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ในรูปของความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) หรือเขียนย่อเป็น (n - Ach) ความต้องการดังกล่าวเป็นความต้องการที่เปรียบเทียบได้กับความต้องการชั้นสูงของมาสโลว์ (Maslow) เรียกว่า ความต้องการตระหนักในความสามารถแห่งตน (Self - Actualization) เป็น ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองทั้งในด้านความสามารถ ความถนัด รวมถึงศักยภาพอื่น ๆ และมีความปรารถนาที่จะใช้ความสามารถและศักยภาพนั้นอย่างเต็มที่

สุชาติ สุธรรมรักษ์ (2531 : 186 - 187) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement) หรือเป็นความมุ่งหวังที่ประสบความสำเร็จ โดยพยายามฟันฝ่าอุปสรรคในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เอาชนะคนอื่น หรือ ความต้องการที่จะเพิ่ม ศักดิ์ศรีของตนเอง ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำ และนำมาซึ่งสัมฤทธิ์ผล

พระเทพเวที (2533 : 48 - 50) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามี 2 แบบ คือ แบบที่ 1 เป็นการใฝ่ความเป็นเลิศที่สนับสนุนระบบการแข่งขัน แบบที่ 2 คือ การใฝ่ความเป็นเลิศแท้ซึ่งประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ ประการที่ 1 ถ้าทำก็ทำให้ดีเลิศให้ได้ที่สุดเต็มที่แห่งงานนั้น ๆ ประการที่ 2 มีความเป็นเลิศเพราะดีที่สุดเต็มที่แห่งความสามารถของเรา และประการสุดท้าย คือ สิ่งนั้นมีความเป็นเลิศโดยเป็นสิ่งที่ดีที่สุดเกื้อกูลที่สุด เป็นประโยชน์ที่สุดแก่ชีวิตและสังคม

อารี พันธุ์ณี (2538 : 182) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดี และประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความพยายามที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยอาศัยศักยภาพของตนเอง มากระตุ้นหรือผลักดันให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่จะมุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม

2.1.1.14 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แอ็ทคินสัน (ประสาธ อิศระปรีดา. 2538 : 313 - 315 ; อ้างอิงมาจาก Atkinson. 1964) ได้ศึกษาและพัฒนาทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ขึ้น เขาเสนอแนวคิดว่าการมุ่งกระทำ (Tendency to Undertake an Activity ใช้ตัวย่อว่า T_A) ในกิจการใด ๆ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลบวกของ องค์ประกอบ 3 ประการ คือ

- (1) การมุ่งสัมฤทธิ์ (Tendency to Achieve Success ใช้ตัวย่อว่า T_s)
- (2) การหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (Tendency to Avoid Failure ใช้ตัวย่อว่า

T_f)

(3) แรงจูงใจภายนอก หรือสิ่งยั่วยุจากภายนอกตัวบุคคล (Extrinsic Motivation หรือ Extrinsic Tendency ใช้ตัวย่อว่า T_{ext})

ความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดข้างต้น เขียนให้อยู่ในรูปสมการได้ดังนี้

$$T_A = T_s + T_f + T_{ext}$$

การมุ่งสัมฤทธิ์ (T_s)

ในจำนวนตัวแปรในสมการข้างต้น การมุ่งสัมฤทธิ์ (T_s) เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive)

เอ็ทคินซัน สรุปไว้ว่า การมุ่งสัมฤทธิ์ในงานใด ๆ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลคูณของตัวแปร 3 ตัว คือ แรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ (Motive to Achieve Success ใช้ตัวย่อว่า M_s) การคาดหวังหรือโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จ (Expectancy หรือ Probability of Success ใช้ตัวย่อว่า P_s) และค่าของความสำเร็จหรือค่ารางวัลจากงานนั้น ๆ (Incentive Value of Success ใช้ตัวย่อว่า In_s) โดยเขียนให้อยู่ในรูปสมการได้ดังนี้

$$T_s = M_s \times P_s + In_s$$

จากสมการข้างต้น มีสาระสำคัญซึ่งสรุปได้ดังนี้

(1) ตัวแปรแรก คือ แรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ (M_s) นั้น เป็นคุณลักษณะทางบุคลิกภาพของบุคคลซึ่งมักมีค่าค่อนข้างคงที่ แต่ตัวแปรอีก 2 ตัว คือ การคาดหวังหรือโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จ (P_s) และค่าของความสำเร็จ (In_s) นั้น จะแปรเปลี่ยนไปตามลักษณะของงาน และประสบการณ์ส่วนบุคคลที่เคยประสบมาในอดีต

(2) การคาดหวังหรือโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จ (P_s) กับค่าของความสำเร็จ (In_s) จะมีความสัมพันธ์กันในลักษณะผกผัน กล่าวคือ ถ้าหากโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จ (P_s) มีค่าน้อย (งานยาก) เมื่อทำสำเร็จความภาคภูมิใจในความสำเร็จ หรือค่าของความสำเร็จ (In_s) นั้นย่อมมีค่าสูง ในทางตรงข้าม ถ้าหากโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จ (P_s) มีค่าสูง (งานง่าย) เมื่อทำสำเร็จความภาคภูมิใจในความสำเร็จ หรือค่าของความสำเร็จ (In_s) ย่อมมีค่าน้อย เอ็ทคินซันได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 นี้ไว้เป็นสูตรดังนี้

$$In_s = 1 - P_s$$

(3) ถ้าหากแรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ (M_s) มีค่าคงที่ การมุ่งสัมฤทธิ์ (T_s) จะมีค่าสูงสุดเมื่องานนั้นมีความยากระดับปานกลาง หรือเมื่อค่า $P_s = .50$

(4) เมื่อโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ และค่าของความสำเร็จมีค่าคงที่ ค่าของการมุ่งสัมฤทธิ์จะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ (M_s)

2.1.1.15 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กิลฟอร์ด (ปรภายทิพย์ พิชัย. 2539 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Guilford. 1959) กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าประกอบด้วย

1. ความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ ความปรารถนาที่จะทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จ

2. มีความเพียรพยายาม ได้แก่ ทำงานให้เป็นผลสำเร็จ

3. มีความอดทนเต็มใจที่จะลำบากแม้ยากเพียงใดก็ตาม

เฮอร์แมน (Herman. 1970 : 354) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. มีระดับความทะเยอทะยานสูง

2. ความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส (Risk - Taking Behavior)

3. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป (Upward Mobility)

4. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน (Persistence)

5. เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวน จะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ (Task Tension)

6. รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (Time Perception)

7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก (Time Perspective)

8. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก (Partnerchoice)

9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนเองให้ดีขึ้น (Recognition Behavior)

10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีเสมอ (Achievement Behavior

ไวเนอร์ (Weiner. 1972 : 203 - 215) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ไว้ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลว ชอบเลือกงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

พรรณี ชูชัย เชนจิต (2533 : 312) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ไว้ดังนี้

1. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

1.1 เป็นผู้ที่มีความมานะบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

1.2 เป็นผู้ทำงานมีแผน

- 1.3 เป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง
2. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
 - 2.1 เป็นผู้ที่ทำงานแบบไม่มีเป้าหมาย
 - 2.2 ตั้งเป้าหมายในวิถีทางที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว อาจจะตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินไป
 - 2.3 ตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว

2.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โรเซน (Rosen. 1961 : 574 - 585) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านโครงสร้างของครอบครัวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากการศึกษพบว่า บิดามารดาของเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เน้นการฝึกความต้องการผลสัมฤทธิ์ มีความสนใจในงานของเด็กตั้งเป้าประสงค์สำหรับเด็กและคอยดูแลในการแก้ปัญหาของเด็ก เขายังพบว่า ชั้นของสังคมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าเด็กชายในสังคมชั้นกลาง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กชายในสังคมชั้นต่ำ และเด็กชายที่มาจากครอบครัวเล็กมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กชายที่มาจากครอบครัวใหญ่

เลอวิน (Levin. 1965 : 79) ได้ศึกษาคูณลักษณะต่าง ๆ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่จะเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้ดีที่สุด ผลการศึกษพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะประเมินความสามารถของตนในทางบวก มีแรงจูงใจและขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่าและมีลักษณะนิสัยในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนลักษณะทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ระดับการศึกษา และฐานะเศรษฐกิจของบิดามารดา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนน้อยมาก

คาน (Khan. 1969 : 359 - 360) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวแปรทางด้านจิตพิสัย ซึ่งได้แก่ เจตคติที่มีต่อครู ความสนใจทางการเรียน นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และอื่น ๆ รวมทั้งองค์ประกอบที่กำหนดไม่ได้ และใช้ตัวแปรเกณฑ์ 6 ด้าน ได้แก่ การอ่าน ภาษา การคำนวณ การแก้ปัญหา สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการศึกษพบว่า ความสนใจทางการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รัสเซล (อุดมลักษณ์ ช้อยหิรัญ, 2531 : 46 ; อ้างอิงมาจาก Russel. 1969) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาและการอ่าน ของนักเรียนเกรด 9 ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เทอร์แมน และโอเดน (ประหยัดศรี เกื่อนศิริ, 2536 : 48 ; อ้างอิงมาจาก Terman and Oden. 1974) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีลักษณะต่อไปนี้คือ ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความมานะพยายาม ไม่มีแรงจูงใจ ไม่มีความมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมาย ไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีลักษณะที่ต้องการจะประสบความสำเร็จ มีแรงจูงใจสูง มีความพากเพียรและมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคม

ชวาทซ์และคนอื่น ๆ (Schwartz and others. 1986) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไม่เอาตัวไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

ไคลว์เวอร์ และไวนด์เนอร์ (Klewer and Weidner. 1987 : 204) ได้ทำการวิจัยเรื่องลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และความปรารถนาความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเป็นเด็กหญิง จำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9 - 12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ผลการวิจัยพบว่า เด็กทั้ง 2 กลุ่ม ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทางด้านพฤติกรรมพบว่า เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มักจะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่าบุคลิกภาพแบบ บี

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

บุญชม ศรีสะอาด (2524 : 180 - 182) ได้ศึกษารูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า การที่นักเรียนแต่ละคนมีความตั้งใจเรียนต่างกัน สาเหตุหนึ่งมาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตั้งใจเรียนและประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งตรงกันข้ามกับนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะขาดความสนใจ ไม่ตั้งใจเรียน

วันชัย คณิต โนมุท (2536 : 82 - 84) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความมานะพยายามในการศึกษาเล่าเรียนให้บรรลุผลไปได้ด้วยดี และมีความเพียรพยายามสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว

2.2.1.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สิปปนนท์ เกตุทัต (2533 : 168 - 175) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของไทย ซึ่งเน้นประเทศไทยที่กำลังก้าวไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ มีการส่งเสริมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การศึกษาในระดับสูงขยายตัวเพิ่มขึ้น การลงทุนขนาดใหญ่เกิดขึ้นมากมาย ชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น การก่อสร้างอาคารบ้านพัก ทางด่วน ราคาที่ดินพุ่งลิ่ว เกิดเศรษฐกิจใหม่มากมาย ความสำเร็จในการพัฒนาเชิงวัตถุเป็นกระแสผลักดันมิติอื่น ๆ ของไทยให้หันเหไปจากเดิม สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติถูกทำลายมากขึ้น คุณภาพชีวิตตลอดจนการกระจายรายได้ของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนที่ด้อยโอกาสยังคงเป็นปัญหารุนแรงอยู่ เด็กและเยาวชนเป็นประเด็นที่ควรให้ความสนใจว่าในสภาวะการณ์ของสังคมดังกล่าวจะมีผลเอื้ออำนวยหรือขัดต่อการเตรียมพร้อมให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในวันข้างหน้าได้อย่างไรบ้าง การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าเชิงวัตถุก่อให้เกิดผลกระทบตามมามากมายไม่ว่าทางด้านวัตถุหรือจิตใจ โดยเฉพาะพัฒนาการความรู้สึกรู้จักคิดของเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีต่อสังคมปัจจุบันซึ่งเสนอเป็นภาพลักษณ์ได้ 3 กลุ่ม คือ เด็กที่มีครอบครัวฐานะปานกลางขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีโอกาสในสังคมและได้เปรียบกว่าเด็กกลุ่มอื่น เด็กย่อมมีแรงจูงใจและโอกาสทางการศึกษามากกว่ากลุ่มอื่น แต่หากอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจดีมาก ความต้องการเชิงวัตถุได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอหรืออาจมากเกินไปจนเกิดความอึดอัดทางจิตใจ พ่อแม่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ การศึกษาทางจิตวิทยาบอกว่า เด็กเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะดิ้นรนให้ได้รับการเอาใจใส่เชิงลบเมื่อเขาทำผิด ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจใหม่ เป็นเด็กที่เคยยากจน ด้อยโอกาสในสังคม แต่พ่อแม่ร่ำรวยขึ้นเนื่องจากที่ดินอยู่ในเขตความเจริญทางเศรษฐกิจ เมื่อขายที่ดินก็มักจะอพยพมาใช้ชีวิตอยู่ในเขตชุมชน ใช้เงินแสวงหาความสุขทางวัตถุ มีแนวโน้มเพียงที่จะพุ่งเพื่อจับจ่ายเงินอย่างไม่รู้คุณค่า และเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนและห่างไกลความเจริญ และเด็กที่ด้อยทางสมอง

และร่างกาย เป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสที่สุดในสังคม เพราะเกิดในครอบครัวที่เป็นชาวนา ชาวไร่ ที่มีการศึกษาดำ ดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมหรือเกิดในสเต็มโอยพ่อแม่ไม่ได้ตั้งใจ เด็กมักมีสภาพร่างกาย และสมองบกพร่อง ขาดโอกาสทางการศึกษาและสังคม เพราะการมีปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้ ครอบครัวไม่สามารถส่งเสียด้านการเรียนได้ เด็กต้องลาออกจากโรงเรียนกลางคัน ช่วยพ่อแม่ ทำงานหารายได้ เด็กกลุ่มนี้จึงเป็นบุคคลที่น้อยเนื้อต่ำใจได้ง่าย หากไม่ได้รับความช่วยเหลือให้ถูก ทาง อาจเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ขาดการมีส่วนร่วมในสังคม

จากที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะ ทางเศรษฐกิจระดับต่ำจะมีลักษณะขาดการควบคุมตนเอง มีแนวโน้มที่เป็นเด็กเกเร มีปัญหาต่อ สังคม รวมถึงปรับตัวอยู่ในสังคมไม่ดี ชอบแยกตัวเองและมีอารมณ์ไม่มั่นคง ส่วนเด็กที่มาจาก ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลางจะมีความรู้ในการอบรมสั่งสอนบุตรมีการ ตระหนักถึงคุณค่าของการศึกษา และการมีทักษะทางสังคม

2.2.1.2 สัมพันธภาพในครอบครัว

โกลด์เนอร์ และโกลด์เนอร์ (Gouldner and Gouldner, 1963 : 52) ได้ กล่าวถึง บรรยากาศในการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับเด็ก จะอธิบายลักษณะของเด็กหลาย ๆ ลักษณะตามที่เขารับเอาเอกลักษณ์ของสังคมไว้ และคาดหวังว่า เด็กจะประพฤติตัวให้เป็นไปตาม ลักษณะที่กำหนดให้ และจะประมาณค่าเด็กตามลักษณะที่กำหนดให้ด้วย บุคคลเหล่านั้นจะสอน เด็กให้รู้จักตัดสินตนเองตามค่านิยม เช่น ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความสะอาด และ ความสำเร็จในการเรียน สิ่งเหล่านี้ต่อมาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมบุคคล

ครอนบาค (Cronbach, 1970 : 112 - 115) มีแนวคิดว่าคุณลักษณะทาง จิตวิทยาในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยบรรยากาศทางปัญญาและบรรยากาศทางอารมณ์ สำหรับ บรรยากาศทางอารมณ์นั้น เป็นคุณลักษณะหนึ่งของสภาพแวดล้อมของสภาพแวดล้อมภายใน ครอบครัวที่บิดามารดาสร้างขึ้น เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมักมาจากครอบครัวที่บิดามารดามี เจตคติที่ดีต่อลูกและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้าเด็กมีบิดามารดาที่เข้าใจตน ให้ความรัก ความอบอุ่น และช่วยเหลือในเวลาที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตดี และทำให้เด็กเรียนได้เต็มที่และ ประสบความสำเร็จในการเรียน

เกจ และเบอร์ลินเนอร์ (Gage and Berliner, 1979 : 69 - 70) ได้กล่าวถึง อิทธิพลของสภาพแวดล้อมในครอบครัวที่มีต่อความสามารถของนักเรียนดังนี้ คือ เด็กสามารถเรียน รู้ได้โดยตรงตามสภาพการณ์ในครอบครัว และจากการเลียนแบบผู้ใหญ่ในครอบครัว เด็กจะมี

บุคลิกลักษณะและการใช้ความสามารถของตน โดยได้รับอิทธิพลมาจากการพิจารณาและเจตคติของพ่อแม่

ซง และแฮทตี (Song and Hattie. 1984 : 1267 - 1281) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัวว่า เป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็กมากกว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีต่อบุตร ให้ความรัก ความอบอุ่น จะทำให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียน

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แคนเดล และเลสเซอร์ (Kandel and Lesser. 1962 : 221 - 222) ศึกษาเรื่องการศึกษาของวัยรุ่น ในสหรัฐอเมริกา พบว่า การตัดสินใจของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการศึกษาของบุตรมากกว่าสภาพทางเศรษฐกิจและกลุ่มเพื่อน

ราห์แมน (Rahman. 1965 : 405) ศึกษาสาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษาจากนักเรียนของโรงเรียนมัธยมในเมืองดักคา (Decca) ระหว่างเกรด 7 - 11 ในขณะที่ยังเรียนไม่สำเร็จ พบว่า สาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษามีหลายประการ เช่น ปัญหาการเงินในการซื้ออุปกรณ์การเรียน เศรษฐกิจในครอบครัวต่ำ การตกชั้น สุขภาพร่างกายไม่ดี และการคมนาคมระหว่างบ้านกับโรงเรียนไม่สะดวก

แกร์สัน คิงสตัน และแมคโดนัลด์ (Garrison, Kingston and McDonald. 1966 : 415) ได้ศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีหรือไม่ดี โดยพบว่า เด็กที่มีมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมด้อย ย่อมจะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ผลงานวิจัยของ แกร์สัน และคณะ แสดงว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อรพินท์ ชูชม (2522 : 92) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้านมีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียนถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้หน้าเรียน คือ มี

ความเข้าใจต่อกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นวิตกกังวลให้เกิดกับ
อารมณ์ของเด็ก

จรรยา เสบุตร และคนอื่น ๆ (2527 : 18 - 21) ได้ศึกษาผลของ
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อปี พ.ศ. 2527 พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
คือ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2531 : 83) ได้วิจัยองค์
ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทั่วประเทศ พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว
นักเรียน การศึกษาของบิดามารดา และอาชีพของบิดามารดาเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

จรินาฏ สุทธานุกุล (2533 : 29) สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับ
สติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีบิดามารดา
หรือผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และบิดามารดา
หรือผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีความต้องการให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับสูงและยัง
พบอีกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่า
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สำหรับด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว พบว่า
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บิดามารดาจะให้ความรัก ความใกล้ชิด ดูแลเอาใจใส่
เกี่ยวกับสุขภาพแนะนำการเรียนแก่บุตรมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า
ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทาง
เศรษฐกิจต่ำ จะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียน และเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวดี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย

2.3.1.1 บรรยากาศในการเรียนการสอน

โรเจอร์ส (Rogers. 1969 : 157 - 164) มีความเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศใน
ชั้นเรียนว่า ควรคำนึงถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความคิดกับความรู้สึก ทำที่ที่

มีต่อกัน ตลอดจนเจตคติ ค่านิยม ความเชื่อ ควรได้รับความสนใจและให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเน้นทางวิชาการและสติปัญญา เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศไม่ตึงเครียด เป็นการเสริมความอบอุ่นมั่นใจ และเชื่อต่อกันระหว่างครูและนักเรียนจึงย่อมจะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสุขภาพจิตของนักเรียนได้มาก ดังนั้นบรรยากาศในชั้นเรียนที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ อันได้แก่ ปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1970 : 135 - 152) ได้ระบุถึงลักษณะบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้ ความรู้สึกและพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้า และมีความสอดคล้องเหมาะสม
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือวัสดุที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา
6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน และมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน
7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรมชาติไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น
9. ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและจัดความเหนื่อยหัดอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน
11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรค แบ่งพวก ในหมู่นิสิต นักศึกษา
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

14. เสรีภาพมีขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบและขาดความรับผิดชอบ

ลอว์เรนซ์ (Lawrens. 1976 : 418) กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนนั้น เป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ถ้าผู้เรียนมีสภาพจิตใจ อารมณ์แจ่มใส รู้สึกตื่นตัวกระฉับกระเฉง ก็จะมีคามสนใจในการเรียน และยอมช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

วิธฮอล (Withall. 1979 : 347) กล่าวว่า การเรียนรู้ของนักเรียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบรรยากาศในการเรียนรู้นั้นมีความหมายต่อตัวผู้เรียน กล่าวคือ นักเรียนเห็นว่าประสบการณ์นั้นตรงกับความต้องการและเหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของเขา และไม่ใช่บรรยากาศที่ขู่เข็ญ กล่าวคือ นักเรียนไม่รู้สึกว่าสถานการณ์นั้น ๆ มีความน่ากลัว หากแต่รู้สึกว่าได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีแต่ความจริงใจต่อกัน

สิริวรรณ ศรีพหล (2526 : 172 - 174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนสำหรับครูที่จะนำไปปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้คือ

1. บรรยากาศของการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม อย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญา คือ มีกระบวนการในการคิดอย่างมีเหตุผล การมีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

2. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดีต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเองและรับผิดชอบต่อตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองให้มากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

3. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี จะต้องส่งเสริมนักเรียนให้มีความคิดและแนวการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้อาจเริ่มมาจากครูเป็นต้นอย่างที่ดี มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ยอมรับมติของกลุ่ม

✓ 2.3.1.2 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2527 : 48 - 67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนว่า ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ประคินันท์ อุปรมย์ (2527 : 33) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนดังนี้ คือ ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน อาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเอง ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึง ทั้งครูและนักเรียนต่างก็มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถาม และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนก็จะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้ อยากเห็น และกระตือรือร้น นอกจากนั้นปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเองก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

2.3.1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527 : 48 - 67) ได้กล่าวถึงปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เช่น การอภิปราย การโต้วาที การรายงาน จะช่วยให้เกิดปฏิริยาตอบสนองระหว่างกัน ฝึกการทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

สุปัญญา กิตติสาร (คาระณี พัฒนศักดิ์วิทยุ. 2533 : 3 ; อ้างอิงมาจาก สุปัญญา กิตติสาร. 2529 : 41) กล่าวว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ต้องให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ โดยครูจะต้องให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและแสดงความสามารถมากที่สุด มีความสัมพันธ์และไว้วางใจกันและกันระหว่างเพื่อนและครู โดยสามารถเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน มีบรรยากาศแห่งการยอมรับซึ่งกันและกัน ส่งเสริมความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล่าวคือ ให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนของตนเอง มีความเข้าใจและวิเคราะห์ความรู้สึกจากประสบการณ์ในชีวิต ครูเป็นผู้นำความรู้ มาสนับสนุนประสบการณ์ของนักเรียนและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักเรียนในชั้น

สรุปได้ว่า บรรยากาศในชั้นเรียนควรมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้าง พัฒนาความขยันหมั่นเพียร ซึ่งจะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนด้วยกันเอง นักเรียนทุกคนนับถือกฎเกณฑ์และระเบียบของห้องเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนครูมีความเข้าใจนักเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนและเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกในการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ ดังนั้นทั้งนักเรียนและครูจึงมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนร่วมกัน

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย

2.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลวิน ลิปปเปท และไวท์ (Lewin, Lippert and White. 1939 : 271 - 279) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย มีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาบกระด้าง ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ส่วนนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดอง เป็นมิตรต่อกัน การเรียนก็ราบรื่น มีบรรยากาศที่สบายใจ ขยันเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกดดันเกรงกลัวใด ๆ ออกไปจากชั้นได้

✓ ทีดแมน (Tiedman. 1942 : 657 - 664) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูแบบเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ และการสอนแบบใช้อำนาจทั้งหลายนั้นเด็กยิ่งโตขึ้นเท่าใดก็จะมีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ยิ่งขึ้น

บุช (Bush. 1942 : 645 - 656) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับเด็ก ให้ความเห็นอกเห็นใจเด็ก รู้จักส่งเสริมการเรียนตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เด็กจะเรียนได้ดีมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนและมีความสามารถปรับตัวได้สูง ซึ่งกับครูที่มุ่งสอนโดยวิธีกดดันให้เด็กยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดเด็กจะไม่พอใจในตัวครูและเรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร

มัวร์ (Moor. 1957 : 22) ศึกษาปัญหาของนักเรียนชายและหญิง เกรด 10 - 12 ในมลรัฐบอสตัน พบว่า ปัญหาที่นักเรียนเผชิญเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้คือ ความสัมพันธ์กับครู ความสำเร็จในการเรียน บริการของโรงเรียน และการศึกษาต่อในอนาคต

เดอคอสเตอร์ (ชมบุช บุญสิทธิ์. 2541 : 28 ; อ้างอิงมาจาก Decoster. 1981) ได้ศึกษาสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ผกาทิพย์ เกษรากุล (2524 : 21) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทัศนะของนิสิต ได้กล่าวว่า บรรยากาศทางการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเกิดจากผู้สอน วิธีสอน ผู้เรียน การซักถาม และการถกเถียงทางวิชาการ การจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพัฒนาการทางด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญาของนักศึกษาได้

วาสนา พิทักษ์สาถิ (2527 : 77 - 79) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มวิชาของนักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่า .90 และ .93 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บรรยากาศทางการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับนักเรียน และนักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครู มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน จะทำให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี มีความตั้งใจเรียน แต่ถ้าหากนักเรียนกับครู มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีต่อกัน ส่งผลให้เด็กมีแนวโน้มก้าวร้าว ไม่เป็นมิตร ไม่สนใจการเรียน และนักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน จะส่งผลให้การเรียนมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 จำนวน 205 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 46 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 159 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มประชากร จำแนกตามระดับชั้นปี และเพศ

ระดับชั้นปี	จำนวน (คน)		รวม
	เพศชาย	เพศหญิง	
ชั้นปีที่ 1	16	65	81
ชั้นปีที่ 2	15	40	55
ชั้นปีที่ 3	15	54	69
รวม	46	159	205

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว

ตอนที่ 6 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 9 แบบสอบถามความตั้งใจเรียน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

[] ชาย

[] หญิง

2. ระดับชั้น

[] ชั้นปีที่ 1

[] ชั้นปีที่ 2

[] ชั้นปีที่ 3

3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

[] ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาทต่อเดือน

[] ผู้ปกครองมีรายได้ 8,000 - 14,000 บาทต่อเดือน

[] ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า 14,000 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) และได้นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.3 ลักษณะของแบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันของ

นักเรียน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่าเป็นจริง หรือตรงกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติอยู่มากน้อยเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนเป็นประจำทุกครั้งที่

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับการกระทำของนักเรียน บางครั้งไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียน

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมาก

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เมื่อท่านมีนัดท่านไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
00	ท่านรู้สึกโมโหถ้ามีคนมาขัดจังหวะเวลาที่ท่านกำลังทำงาน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน

จริง ให้ 2 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้ที่ได้คะแนน 60 - 100 มีบุคลิกภาพแบบ เอ

ผู้ที่ได้คะแนน 20 - 59 มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนของ ปิยะกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์

(2539) และศิริพร ดาวัน (2540)

3.3 จากข้อ 3.1 และ 3.2 ผู้วิจัยนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3.4 ลักษณะของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มพฤติกรรมต่อการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

1. ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ขอให้
นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรง
กับความคิดเห็นของนักเรียนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นค่อนข้างจะตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	วิชาที่เรียน บางวิชาไม่สำคัญ					
00	เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่สามารถนำไป ใช้ในชีวิตประจำวันได้					

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ขอให้
นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่
ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าสบายใจเมื่อขาดเรียนบางวิชา					
00	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายต่อการเรียน					

3. ด้านแนวโน้มพฤติกรรมต่อการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ขอให้
นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่
ตรงกับกรกระทำของนักเรียน ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนทุกครั้ง
บ่อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับกรกระทำของนักเรียน
บางครั้งไม่ตรงกับกรกระทำของนักเรียน
น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อย
นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยมาก
จนแทบจะไม่เกิดเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง
0	ข้าพเจ้าไม่เข้าชั้นเรียนเมื่อมีโอกาสให้ทำได้					
00	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน แม้ว่าครูจะสอนไม่ดี					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	นาน ๆ ครั้ง	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้
เห็นด้วยอย่างยิ่ง มากที่สุด เป็นประจำ	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย มาก บ่อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ ปานกลาง บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย น้อย น้อยครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง น้อยที่สุด นาน ๆ ครั้ง	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายทัศนคติต่อการเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 - 5.00	หมายถึง	ทัศนคติต่อการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66	หมายถึง	ทัศนคติต่อการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33	หมายถึง	ทัศนคติต่อการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของประกายทิพย์ พิชัย (2539) และสิริพร ดาวัน (2540)

3.3 จากข้อ 3.1 และ 3.2 ผู้วิจัยนำมาสร้างแบบสอบถามแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3.4 ลักษณะของแบบสอบถามแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ขอให้นักเรียน

พิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับการกระทำของนักเรียน ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกรักของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกรักของนักเรียนมาก

- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง
และไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าคิดว่า อนาคตขึ้นอยู่กับความสำเร็จทาง การเรียน					
00	ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะสอบให้ได้คะแนนมาก ๆ เพื่อ เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน

จริง ให้ 2 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว มีขั้นตอนการร่างดังนี้

- 5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพในครอบครัว
- 5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวของประกายทิพย์ พิชัย (2539)
- 5.3 จากข้อ 5.1 และ 5.2 ผู้วิจัยนำมาสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวให้

สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

5.4 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียน ขอให้ให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	พฤติกรรมที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติ ต่อบุตรด้านการเรียน ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของ ข้าพเจ้า					
00	พฤติกรรมที่บุตร ปฏิบัติต่อบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครองด้านการเรียน เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ข้าพเจ้าจะ ปรึกษาจากผู้ปกครอง					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน

จริง ให้ 2 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายสัมพันธภาพในครอบครัว (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพในครอบครัวดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพในครอบครัวปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนของประกายทิพย์ พิชัย

(2539) และสิริพร ดาวัน (2540)

6.3 จากข้อ 6.1 และ 6.2 ผู้วิจัยนำมาสร้างแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

6.4 ลักษณะของแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียน ขอให้
นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ครูสอนโดยไม่สนใจว่านักเรียนจะเข้าใจหรือไม่					
00	วิธีการสอนของครูทำให้ข้าพเจ้าสนใจเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน
จริง ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน
จริง ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายบรรยากาศการเรียนการสอน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 - 5.00	หมายถึง	บรรยากาศการเรียนการสอนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66	หมายถึง	บรรยากาศการเรียนการสอนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33	หมายถึง	บรรยากาศการเรียนการสอนไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนของเสาวรัตน์ จุฬรัตน์ (2535) และประกายทิพย์ พิชัย (2539)

7.3 จากข้อ 7.1 และ 7.2 ผู้วิจัยนำมาสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

7.4 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ครูส่วนใหญ่ให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
00	ครูรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน

จริง ให้ 2 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของเสาวรัตน์

จูลรัตน์ (2535) และประกายทิพย์ พิชัย (2539)

8.3 จากข้อ 8.1 และ 8.2 ผู้วิจัยนำมาสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

8.4 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้ เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายให้					
00	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจกันและกัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน
- จริง ให้ 4 คะแนน
- จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
- จริงน้อย ให้ 2 คะแนน
- จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน
 จริง ให้ 2 คะแนน
 จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
 จริงน้อย ให้ 4 คะแนน
 จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9)

- คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
 คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามความตั้งใจเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน
 9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความตั้งใจเรียนของสันทัด บุญญาภินันท์ (2520) และของวิบูลลักษณ์ ธรรมลักขณา (2526)
 9.3 จากข้อ 9.1 และ 9.2 ผู้วิจัยนำมาสร้างแบบสอบถามความตั้งใจเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
 9.4 ลักษณะของแบบสอบถามความตั้งใจเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความตั้งใจเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความตั้งใจเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณา

ข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่ทำรายงานตามที่คิดไว้					
00	ข้าพเจ้าชักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน

จริง ให้ 2 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายความตั้งใจเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง ความตั้งใจเรียนมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง ความตั้งใจเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง ความตั้งใจเรียนน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กริทอง และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมาย นิยามศัพท์เฉพาะ และภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจได้มาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดลงมาถึงคะแนนต่ำสุด แล้วคัดนักเรียน 25% ที่ได้คะแนนสูง และ 25% ที่ได้คะแนนต่ำ และนำค่าเฉลี่ยรายข้อของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง และกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ t-test พิจารณาเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ปรากฏว่าได้แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน จำนวน 27 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.00 - 6.57 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.90 - 7.02 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.43 - 9.87 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.81 - 7.43 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.33 - 7.94 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.25 - 7.14 และแบบสอบถามความตั้งใจเรียน จำนวน 24 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.38 - 8.96

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้เฉพาะข้อที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน เท่ากับ .8561 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ .7093 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว เท่ากับ .8638 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน เท่ากับ .8110 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน เท่ากับ .7869 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เท่ากับ .8170 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความตั้งใจเรียน เท่ากับ .9116

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน ไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำหนังสือขออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษา ยื่นต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร ในระหว่างวันที่ 25 - 26 มิถุนายน 2541 โดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มประชากร จำนวน 205 ฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่นักเรียนตอบข้อมูลครบทุกข้อคำถามอย่างสมบูรณ์ จำนวน 185 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.24 มาตรฐานให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้สูตร t-test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (∞ - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

- 3.1 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
- 3.2 ค้นหาตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้ให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนประชากร
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - Distribution
df	แทน	Degree of freedom
SS	แทน	Sum of squares
MS	แทน	Mean Squares
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
\hat{Y}	แทน	สมการพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียน โดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียน โดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	ความตั้งใจเรียน
X_1	แทน	เพศ
X_2	แทน	บุคลิกภาพ
X_3	แทน	ทัศนคติต่อการเรียน
X_4	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_5	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

X_6	แทน	สัมพันธภาพในครอบครัว
X_7	แทน	บรรยากาศการเรียนการสอน
X_8	แทน	สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน
X_9	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เป็นกลุ่มประชากร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และบุคลิกภาพ

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจเรียนทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียน โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เป็นกลุ่มประชากร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และบุคลิกภาพ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เป็นกลุ่ม
ประชากร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และ
บุคลิกภาพ

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	40	21.6
	หญิง	145	78.4
	รวม	185	100.0
2. ระดับชั้น	ชั้นปีที่ 1	73	39.5
	ชั้นปีที่ 2	48	25.9
	ชั้นปีที่ 3	64	34.6
	รวม	185	100.0
3. ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาทต่อเดือน	99	53.5
	ผู้ปกครองมีรายได้ 8,000-14,000บาทต่อเดือน	75	40.5
	ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า 14,000บาทต่อเดือน	11	6.0
	รวม	185	100.0
4. บุคลิกภาพ	แบบ เอ	171	92.4
	แบบ บี	14	7.6
	รวม	185	100.0

จากตาราง 2 ตัวแปรด้านส่วนตัวจำแนกตาม เพศ ระดับชั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัว และบุคลิกภาพ ได้ดังนี้

1. เพศ พบว่า นักเรียนมีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เป็นเพศหญิงร้อยละ 78.4 และเป็นชายร้อยละ 21.6
2. ระดับชั้น พบว่า นักเรียนระดับชั้นปีที่ 1 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ (ร้อยละ 34.6 และ 25.9)
3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาทต่อเดือน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีรายได้ 8,000 - 14,000 บาทต่อเดือน และ ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า 14,000 บาทต่อเดือน ตามลำดับ (40.5 และ 6.0)
4. บุคลิกภาพ พบว่า นักเรียนมีบุคลิกภาพแบบ เอ มากกว่าแบบ บี คือมีบุคลิกภาพแบบ เอ คิดเป็นร้อยละ 92.4 และมีบุคลิกภาพแบบ บี คิดเป็นร้อยละ 7.6

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความตั้งใจเรียน ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความตั้งใจเรียน ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตัวแปร	นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ N = 185		
	\bar{X}	S.D.	ระดับคะแนนเฉลี่ย
1. ความตั้งใจเรียน	3.6416	0.5329	ปานกลาง
2. ทักษะคิดต่อการเรียน	3.7828	0.4903	ดี
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.9294	0.4328	ดี
4. สัมพันธภาพในครอบครัว	3.4224	0.6184	ปานกลาง
5. สิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย			
ก. บรรยากาศการเรียนการสอน	3.2233	0.5542	ปานกลาง
ข. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน	3.5000	0.6349	ปานกลาง
ค. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.6095	0.5287	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของตัวแปรความตั้งใจเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทักษะคิดต่อการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี ส่วนสัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศทางการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ บุคลิกภาพ ทัศนคติต่อการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับความตั้งใจเรียนของนักเรียน ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ได้แก่ เพศ บุคลิกภาพ ทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	Y
X ₁	1.0000	-.1323	-.1725*	-.0195	.0871	-.1703*	-.0222	-.0173	.0886	-.1615*
X ₂	1.0000	1.0000	.2464**	.3857**	-.0029	.1515*	.0441	.0185	.1268	.3793**
X ₃	1.0000	1.0000	1.0000	.6151**	-.0979	.3434**	.2518**	.3909**	.2291**	.7507**
X ₄	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	.0134	.3070**	.1567*	.3110**	.2962**	.6656**
X ₅	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	.1657*	.0145	-.0199	.1469*	.0291
X ₆	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	.2256**	.3715**	.1860*	.4108**
X ₇	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	.5239**	.2642**	.2357**
X ₈	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	.2743**	.3603**
X ₉	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	.2909**
Y	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับความตั้งใจเรียน มีค่าระหว่าง .1615 - .7507 ซึ่งตัวแปรบุคลิกภาพ (X_2) ทักษะคิดต่อการเรียน (X_3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) สัมพันธภาพในครอบครัว (X_6) บรรยากาศการเรียนการสอน (X_7) สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน (X_8) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_9) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรเพศ (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบทีละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5 - 6

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นเกณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Stepwise

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	4	18902.68500	4725.67125	88.33242**
Residual	180	9629.76905	53.49872	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงกับ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว และบุคลิกภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ จึงคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบ Stepwise

ตัวแปร	b	SE _b	β	t
X ₃	.483	.053	.514	9.148**
X ₃ X ₄	.492	.111	.257	4.422**
X ₃ X ₄ X ₆	.136	.047	.135	2.910**
X ₃ X ₄ X ₆ X ₂	.195	.069	.133	2.835**
R = .814				
R ² = .663				
SE = .655				
a = -13.116				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียน (X₃) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₄) สัมพันธภาพในครอบครัว (X₆) และบุคลิกภาพ (X₂) ซึ่งตัวแปรทั้งสี่ตัวนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ได้ร้อยละ 66.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = -13.116 + .483X_3 + .492X_4 + .136X_6 + .195X_2$$

สมการพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้

คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .514X_3 + .257X_4 + .135X_6 + .133X_2$$

X₂ = บุคลิกภาพ

X₃ = ทักษะคิดต่อการเรียน

X₄ = แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

X₆ = สัมพันธภาพในครอบครัว

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย กับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 จำนวน 205 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 46 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 159 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ที่ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ของเจนกินส์ (Jenkin's Activity Survey) เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 27 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.00 - 6.57 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8561

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.90 - 7.02 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7093

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.43 - 9.87 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8638

ตอนที่ 6 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.81 - 7.43 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8110

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.33 - 7.94 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7869

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.25 - 7.14 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8170

ตอนที่ 9 แบบสอบถามความตั้งใจเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.38 - 8.96 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9116

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน ไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำหนังสืออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษา ยื่นต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร ในระหว่างวันที่ 25 - 26 มิถุนายน 2541 โดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มประชากร จำนวน 205 ฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่นักเรียนตอบข้อมูลครบทุกข้อคำถามอย่างสมบูรณ์ จำนวน 185 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.24 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนของนักเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้
 - 1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว 4 ตัวแปร ได้แก่ บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ตัวแปรเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว 1 ตัวแปร คือ สัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย 3 ตัวแปร ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ตัวแปรด้านส่วนตัว และด้านครอบครัว ที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนได้ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปยังส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว และ บุคลิกภาพตามลำดับ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจเรียนได้ร้อยละ 66.30

3. สมการที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = -13.116 + .483X_3 + .492X_4 + .136X_6 + .195X_2$$

สมการพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้

คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .514X_3 + .257X_4 + .135X_6 + .133X_2$$

X_2 = บุคลิกภาพ

X_3 = ทักษะคิดต่อการเรียน

X_4 = แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

X_6 = สัมพันธภาพในครอบครัว

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนของนักเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลดังนี้

1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.1 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากการศึกษาพบว่า นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคลิกภาพเป็นคุณลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรม

ของบุคคล มีความสำคัญต่อบุคคลทั้งในกิจการงาน ชีวิตส่วนตัวและสังคม ซึ่งบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ร่าเริง ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้าและต้องรอคอย มีความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย (Friedman and Rosenman. 1974 : 64) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไคว์เนอร์ และ ไวนด์เนอร์ (Kleiver and Weidner. 1987 : 204) พบว่า เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ บี และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สตรูบ และโบแลนด์ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 19 - 20 ; อ้างอิงมาจาก Strube and Boland. 1986) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี พบว่า กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จในการทำงานมากกว่าความล้มเหลว

1.1.2 ทักษะคิดต่อการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การที่นักเรียนจะมีความตั้งใจเรียนหรือไม่นั้น นักเรียนจะต้องเกิดทัศนคติต่อการเรียนเสียก่อน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียน จะทำให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึก และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการเรียน ลักษณะวิชาที่เรียน และลักษณะของครูผู้สอนไปในทางที่ดีอันจะทำให้ให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนในการเรียนเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้านักเรียนมีทัศนคติทางลบกับการเรียน นักเรียนก็จะมี ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการเรียน ลักษณะวิชาที่เรียน และครูผู้สอนไปในทางที่ไม่ดี อันมีผลทำให้ความตั้งใจเรียนของนักเรียนลดน้อยลงได้ ซึ่งกมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 231) ได้กล่าวไว้ว่า ทัศนคติมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือจากประสบการณ์ของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้า สอดคล้องกับการศึกษาของ ธอร์นเบอร์ก (Thornburg. 1975 : 181 - 185) ที่ได้ศึกษาพบว่า ปัญหาของนักเรียนที่ออกโรงเรียนกลางคัน คือ นักเรียนไม่สนใจการเรียน ไม่ขยันหมั่นเพียร อีกทั้งมีทัศนคติที่ไม่ดีอย่างรุนแรงต่อการเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภาพร เมษรักษ์วณิช (2515 : 65 - 67) ที่ได้ศึกษาพบว่า นิสัยขยันหมั่นเพียร ทัศนคติต่อการเรียน จะมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียร และผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งสำคัญ นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียน มักเป็นเด็กที่มีความรับผิดชอบ ทะเยอทะยาน กระตือรือร้น รู้จักพึ่งตนเอง และรู้จักวางแผนทางการเรียนที่ดี ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งแมคเคลแลนด์ (McClelland. 1953 : 110 - 111) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความพยายามทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แข่งขันกับมาตรฐานหรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่น

เอาชนะอุปสรรคทั้งหลาย และดวงเดือน พันธมนาวิน (2519 : 17) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความต้องการของบุคคลในอันที่จะมูมานะ บากบั่น ฝ่าฟันอุปสรรคโดยไม่ย่อท้อ และต้องการทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และไนท์ และแซสเซนรัธ (บุญชม ศรีสะอาด. 2524 : 44 ; อ้างอิงมาจาก Night and Sassenrath. 1966 : 14 - 17) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นผู้ที่ทำงานด้วยความรอบคอบ อดทน ขยันหมั่นเพียร ผิดพลาดน้อย และใช้เวลาน้อยกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และคาน (Khan. 1969 : 359 - 360) ได้ศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2524 : 180 - 182) ได้ศึกษารูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า การที่นักเรียนแต่ละคนมีความตั้งใจเรียนต่างกัน สาเหตุหนึ่งมาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะตั้งใจเรียน และประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งตรงกันข้ามกับนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จะขาดความสนใจ ไม่ตั้งใจเรียน

1.1.4 เพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจเรียน เป็นเพราะว่า ในการลงรหัส (Code) เพื่อวิเคราะห์สถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบสเตปไวส์ (Stepwise) โดยใช้โปรแกรม Statistical Package for the Social Science (SPSS) นั้น ผู้วิจัยกำหนดให้ เพศหญิง = 0 เพศชาย = 1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เป็นเพศหญิง มีความตั้งใจเรียนอยู่ในระดับสูง ส่วนนักเรียนที่เป็นเพศชาย มีความตั้งใจเรียนอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เพศหญิงในวัยนี้ มุ่งสนใจในเรื่องการเรียนมากกว่าเพศชาย ที่สนใจในกิจกรรม หรือการเข้ากลุ่มกับเพื่อนมากกว่า ดังที่ เอนกกุล กริแสง (2528 : 26) กล่าวว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ เป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเรามีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของเพทท์ส และฮาร์เลย์ (Pettus and Haley. 1980 : 273 - 277) ที่พบว่า เพศ เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยเพศหญิงมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่าเพศชาย และจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศหญิงมีความตั้งใจเรียน ขยันทำแบบฝึกหัด และงานที่ครูมอบหมาย มีความรับผิดชอบในงานที่ครูสั่งมากกว่าเพศชาย ที่สนใจในเรื่องของการเข้ากลุ่มกับเพื่อนมากกว่า

1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียน

1.2.1 สัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดี พ่อแม่ให้ความรักความอบอุ่น เอาใจใส่อย่างดี ต่อการเรียนของนักเรียน ให้ความช่วยเหลือและเป็นທີ່ปรึกษาในเวลาที่มีปัญหาทางการเรียนจึงเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนสูง พร้อมทั้งจะต่อสู้และเกิดความพยายามที่จะศึกษาหาความรู้ เพื่อทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียน หรือศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ได้ ตรงกันข้ามกับนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ย่อมที่จะทำให้นักเรียนรู้สึก ว่าเหว่ สิ้นหวัง ขาดกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรค ปัญหาทางการเรียน ที่เกิดขึ้นทำให้ขาดความมานะพยายามที่จะทำให้ตนเองบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งใจไว้ ซึ่งผลการ ศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ โกลด์เนอร์ และ โกลด์เนอร์ (Gouldner and Gouldner. 1963 : 52) ที่ได้ศึกษาพบว่า บรรยากาศในการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับเด็กสามารถอธิบายถึง ลักษณะต่าง ๆ ของเด็กได้ รวมทั้งสามารถคาดหวังกพฤติกรรมของเด็กในเรื่องความขยันหมั่นเพียร ความสะอาด ความซื่อสัตย์ และความสำเร็จในการเรียนได้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กวินทร์ ธรรมนุด (2522 : 22) ที่ได้ศึกษาพบว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศที่พ่อแม่ปล่อย ปละละเลย ไม่เอาใจใส่ มักจะเป็นคนขาดความขยันหมั่นเพียร ชอบทำงานที่ไม่ต้องออกแรง ไม่รู้ ว่าอะไรควรทำไม่ควรทำอย่างไร แก้ปัญหาเฉพาะหน้าไม่เป็น

1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียน

อาจเป็นเพราะ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัวใกล้เคียงกัน และวิทยาลัยมีการจัดหาทุนการศึกษา โดยในแต่ละปีมีการมอบทุนการศึกษา ให้แก่นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ

1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน

สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทาง บวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

1.3.1 บรรยากาศการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิธีการสอนของครูช่วยสร้างความเข้าใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียน เด็กจะเกิดความตั้งใจเรียน กระตือรือร้น ต้องการที่จะเรียน ต้องการที่จะทำ ความเข้าใจ และต้องการที่จะแสวงหาความรู้ ดังนั้นถ้าบรรยากาศการเรียนการสอนไม่สามารถตอบ สนองความต้องการของนักเรียนได้ นักเรียนก็จะเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ท้อถอยต่อ การเรียนขึ้นได้ ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ ลอร์เรนซ์ (Lawrence. 1976 : 418) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอน เป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้ นักเรียนสนใจการเรียน และสอดคล้องกับประดินันท์ อุปรนัย (2527 : 33) ที่

ได้กล่าวว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบคำถาม เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก จะสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนน่าสนใจ สนุก อยากรู้อยากเห็น กระตือรือร้น และทำให้นักเรียนเกิดความต้องการจะแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่ครูกับนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียน ครูให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน เด็กจะมีความอบอุ่น มีความรู้สึกที่ดีต่อครู ทำให้มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ตั้งใจในการเรียน ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของบุช (วิลาส บัญทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Bush. 1942 : 645 - 656) ที่ได้ศึกษาพบว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนนั้น จะส่งเสริมให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น และจะตั้งใจ มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งตรงกันข้าม ถ้าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนไม่ดีนั้น จะเป็นตัวทำลายศักยภาพของเด็กให้ด้อยลง

1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ถ้านักเรียนกับเพื่อนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเป็นกันเองระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน จะทำให้เด็กปรับตัวได้ดี มีความสนใจตั้งใจเรียน ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของเดอคอสเตอร์ (ชมบุช บุญสิทธิ์. 2541 : 28 ; อ้างอิงมาจาก Decoster. 1981) ที่ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

2. ตัวแปรด้านส่วนตัวและด้านครอบครัว ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากที่ส่งผลมากที่สุดไปยังส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว และบุคลิกภาพ ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

2.1 ทักษะคิดต่อการเรียน ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่นักเรียนจะมีความตั้งใจเรียนหรือไม่นั้น นักเรียนจะต้องเกิดทัศนคติต่อการเรียนเสียก่อน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียน จะทำให้นักเรียนมีความคิด ความรู้สึก และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการเรียน ลักษณะวิชาที่เรียน และลักษณะของครูผู้สอนไปในทางที่ดี อันจะทำให้ให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนในการเรียนเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้านักเรียนมีทัศนคติทางลบกับการเรียน นักเรียนก็จะมี ความคิด ความรู้สึก และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการเรียน ลักษณะวิชาที่เรียน และ

ครูผู้สอนไปในทางที่ไม่ดี อันมีผลทำให้ความตั้งใจเรียนของนักเรียนลดน้อยลงได้ ซึ่งกมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะที่ดี มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือจากประสบการณ์ของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้า สอดคล้องกับการศึกษาของ ธอร์นเบอร์ก (Thornburg. 1975 : 181 - 185) ที่ได้ศึกษาพบว่า ปัญหาของนักเรียนที่ออกโรงเรียนกลางคัน คือ นักเรียนไม่สนใจการเรียน ไม่ขยันหมั่นเพียร อีกทั้งมีทัศนคติที่ไม่ดีอย่างรุนแรงต่อการเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภาพร เมษรักษ์วณิช (2515 : 65 - 67) ที่ได้ศึกษาพบว่า นิสัยขยันหมั่นเพียร ทักษะดีต่อการเรียน จะมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียร และผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนเป็นลำดับที่สอง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งสำคัญ นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียน มักเป็นเด็กที่มีความรับผิดชอบ ทะเยอทะยาน กระตือรือร้น รู้จักพึ่งตนเอง และรู้วิธีการวางแผนทางการเรียนที่ดี ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งแมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953 : 110 - 111) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความพยายามทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แข่งขันกับมาตรฐานหรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่น เอาชนะอุปสรรคทั้งหลาย และดวงเดือน พันธุมนาวิน (2519 : 17) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความต้องการของบุคคลในอันที่จะมุ่งมั่น บากบั่น ฝ่าฟันอุปสรรคโดยไม่ย่อท้อ และต้องการทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และไนท์ และแซสเซนราธ (บุญชม ศรีสะอาด. 2524 : 44 ; อ้างอิงมาจาก Night and Sassenrath. 1966 : 14 - 17) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นผู้ที่ทำงานด้วยความรอบคอบ อดทน ขยันหมั่นเพียร ผิดพลาดน้อย และใช้เวลาน้อยกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และ คาน (Khan. 1969 : 359 - 360) ได้ศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2524 : 180 - 182) ได้ศึกษารูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า การที่นักเรียนแต่ละคนมีความตั้งใจเรียนต่างกัน สาเหตุหนึ่งมาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะตั้งใจเรียนและประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งตรงกันข้ามกับนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะขาดความสนใจ ไม่ตั้งใจเรียน

2.3 สัมพันธภาพในครอบครัว ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนเป็นลำดับที่สาม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดี พ่อแม่ให้ความรักความอบอุ่น เอาใจใส่อย่างดีต่อการเรียนของนักเรียน ให้ความช่วยเหลือและเป็นที่ยปรึกษาในเวลาที่ปัญหาทางการเรียนจึงเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนสูง พร้อมทั้งจะต่อสู้และเกิดความพยายามที่จะศึกษาหาความรู้ เพื่อทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียน หรือศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ได้ ตรงกันข้ามกับ

นักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ย่อมที่จะทำให้นักเรียนรู้สึก ว่าแห้ว ล้าหวัง ขาดกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรค ปัญหาทางการเรียนที่เกิดขึ้น ทำให้ขาดความมานะพยายามที่จะทำให้ตนเองบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งใจไว้ ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้า สอดคล้องกับผลการศึกษาของ โกลด์เนอร์ และ โกลด์เนอร์ (Gouldner and Gouldner. 1963 : 52) ที่ได้ศึกษาพบว่า บรรยากาศในการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับเด็กสามารถอธิบายถึงลักษณะต่าง ๆ ของเด็กได้ รวมทั้งสามารถคาดหวังพฤติกรรมของเด็กในเรื่องความขยันหมั่นเพียร ความสะอาด ความซื่อสัตย์และความสำเร็จในการเรียนได้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กวินทร์ ธรรมนุด (2522 : 22) ที่ได้ศึกษาพบว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย ไม่เอาใจใส่ มักจะเป็นคนขาดความขยันหมั่นเพียร ชอบทำงานที่ไม่ต้องออกแรง ไม่รู้ว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำอะไร แก้ปัญหาเฉพาะหน้าไม่เป็น

2.4 บุคลิกภาพ ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนเป็นลำดับที่สี่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคลิกภาพเป็นคุณลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคล มีความสำคัญต่อบุคคล ทั้งในกิจการงาน ชีวิตส่วนตัวและสังคม ซึ่งบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่เรียบร้อย ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว หนีไม่ได้กับงานที่ล่าช้าและต้องรอคอย มีความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย (Friedman and Rosenman. 1974 : 64) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไคล์เวอร์ และ ไวนด์เนอร์ (Kleiver and Weidner. 1987 : 204) พบว่า เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ บี และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สตรูบ และ โบลันด์ (จักรวาล วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 19 - 20 ; อ้างอิงมาจาก Strube and Boland. 1986) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี พบว่า กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จในการทำงานมากกว่าความล้มเหลว

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และผู้ปกครอง ได้ทราบว่า ตัวแปรบุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศสัมพันธ์ภาพในครอบครัว บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียน และตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียน สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนได้โดยเรียงลำดับจากที่ส่งผลมากที่สุดไปยังส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

สัมพันธภาพในครอบครัว และบุคลิกภาพ ตามลำดับ เพื่อนำไปประกอบการหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาความตั้งใจเรียนให้แก่นักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้

2. เนื่องจากตัวแปรทัศนคติต่อการเรียน สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนได้ดีที่สุด ดังนั้นผู้บริหาร ครู อาจารย์ และผู้ปกครอง ควรสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนให้แก่ นักเรียน เช่น จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมทางด้านการเรียน เป็นต้น เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนสูงขึ้น

ข. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่น ๆ ของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน เช่น การปรับตัวด้านการเรียน บุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัว เป็นต้น

2. ควรศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนในระดับการศึกษาอื่น ๆ เช่น ประถมศึกษา อุดมศึกษา เป็นต้น

3. ควรนำตัวแปรที่พยากรณ์ได้ดีที่สุด คือ ทัศนคติต่อการเรียนไปพัฒนาโดยใช้การทดลองด้วยเทคนิคต่าง ๆ เช่น การปรับพฤติกรรม กิจกรรมกลุ่มหรือกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- กวินทร์ ธรรมนุต. การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางการคิดโดยยึดตนเองเป็นศูนย์กลางของเด็กที่มีความแตกต่างกันในด้านการอบรมเลี้ยงดูและการยอมรับของกลุ่มเพื่อน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- กัญญา สุวรรณแสง. การพัฒนานุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการมัธยมศึกษา (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : บีเอส พรินต์ติ้ง แอนพับลิเคชั่น, 2531.
- _____. แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พันธ์พิบูลย์, 2535.
- _____. รายงานผลการพัฒนาการศึกษา ปีงบประมาณ 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2540.
- จรรยา เกษศรีสังข์. วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- จรีนาฏ สุทธานุกุล. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลังทางครอบครัว และด้านตัวนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2533. อัดสำเนา.
- จรียา เสบุตร และคณะ. “ผลขององค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านวิชาการที่มีต่อความสัมฤทธิ์ผลด้านวิชาการของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย,” วิจัยการศึกษา. 7 (4) : 18 - 21 ; เมษายน - พฤษภาคม 2527.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ประจักษ์การพิมพ์, 2521.
- ชมนุช บุญสิทธิ์. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุนนทรูทธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. อัดสำเนา.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2520.
- _____. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. 2522

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. “วิธีอบรมเลี้ยงดูและลักษณะเด็กไทยตอนที่ 1 ลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ,” กหเศรษฐศาสตร์. 19 : 35 - 41 ; กุมภาพันธ์ 2519.

คาระณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ. ผลการใช้ชุดแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัตวิद्याคม จังหวัดนครสวรรค์.

ปริญญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. “นักบริหาร : ผู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้,” ก้าวเข้าสู่ผู้บริหาร.

กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์, 2527.

นภาพร เมษรักษาวิช. ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียน กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. อัดสำเนา

บุญชม ศรีสะอาด, รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. ปริญญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ และคนอื่น ๆ. ประชากรศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

อักษรบัณฑิต, 2527.

ประกายทิพย์ พิชัย. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา

ตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร. ปริญญาณีพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.

ประดินันท์ อุปรมย์. วิทยาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : วิกตอรี เพาเวอร์พอยท์. 2527.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์พีระพัชณา, 2526.

ประสาธ อิศระปรีดา. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์, 2538.

ประหยัดศรี เกื่อนศิริ. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของ

นักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยมิชชั่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536. อัดสำเนา.

ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ

ระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร. ปริญญาณีพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.

ปราณี रामสูตร. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2528.

ผกาทิพย์ เกษรากุล. สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทัศนะของนิสิต.

ปริญญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2524. อัดสำเนา

พรรณณี ชูทัย เจนจิต. “ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม,” จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว.

กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย, 2533.

พระเทพเวที. การศึกษาที่สาถกบนฐานแห่งภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินดีกรุ๊ป, 2532.

เยาวภา กันทรวิชากุล. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป่าโมกข์วิทยาคม จังหวัดอ่างทอง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

เยาวดี วิบูลย์ศรี. การวัดพฤติกรรมศาสตร์ด้านจิตพิสัย : มาตรการแบบลิเคอร์ท. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

วันชัย คณิตโคโมนุท. คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดปทุมธานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา

วาสนา พิทักษ์สาลิ. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

วิบูลย์ลักษณ์ ธรรมลักขณา. ผลการฝึกวิธีพัฒนาตนเองที่มีต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตประสานมิตร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

วิลาศ บุญทองขาว. บรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนคติของนักเรียนครู และผู้บริหาร เขตการศึกษา 4. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

วิเชียร เกตุสิงห์. “ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้,” ข่าวสารการวิจัยศึกษา. 18 (3) : 8 - 11 ; กุมภาพันธ์ - มีนาคม. 2538.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์, 2536.

สันทัต บุญญาภินันท์. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียนกับความวิตกกังวลในการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ชั้นระดับ 4 เปรียบเทียบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

สิปปนนท์ เกตุทัต. “การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม : โอกาสและปัญหาที่เด็กและเยาวชนจะเผชิญ,” รายงานการประชุมสมัชชาแห่งชาติ ครั้งที่ 1 ด้านการพัฒนาเด็ก หน้า 168 - 178 กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินดีกรุ๊ป จำกัด, 2533.

สิริพร คาวาน. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ: ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.

สิริวรรณ ศรีพหล. “รูปแบบการสอนและกิจกรรมการเรียนในวิชาสังคมศึกษา,” เอกสารการสอนสังคมศึกษา หน่วยที่ 10-15. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช, 2526.

สุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2524.

สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

สุชาดา สุธรรมรักษ์. เอกสารการสอนวิชา จต 101 จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2531.

เสมอใจ ชื่นจิต. การเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมโชติศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี โดยการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

เสาวรัตน์ จุลรัตน์. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

โสภา มะเครือสี. การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักศึกษาหลักสูตรระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

อบรม สีนภิบาล. รวมทฤษฎีจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2520

อรพิน ชูชม. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา

อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

อาชีวศึกษา, กรม. ภาวะการมีงานทำผู้สำเร็จอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.

_____. "กรมอาชีวศึกษากับการมีงานทำ," ใน รายงานการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพในสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา. ม.ป.ท. กรุงเทพฯ : 2533.

อารี พันธุ์มณี. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : บริษัท เลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด, 2538.

อุดมลักษณ์ ช้อยหิรัญ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้แบบฝึกกับใช้กิจกรรมตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

เอนกกุล กริแสง. "จดหมายถึงเพื่อนครู," มิตรครู. 27 : 25 - 27 ; กรกฎาคม 2528.

Anastasi, Anne. Psychological Testing. 4th ed. New York : Macmillian Publishing Co., 1976.

Alexander, R.N. and C.R. Apfel. "Altering Schedule of Reinforcement for Improved Classroom Behavior," Exceptional Children. 43 : 97 ; 1970.

Anderson, Mary J. "Effects of Classroom Social Climate on Individual Aiming," American Educational Research Journal. 7 : March , 1970.

Bloom, Benjamin S. Human Characteristics and School Learning. 2nd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1982.

Brodin, Barcia ; Hall, R. vance : Dunlap, Ann and Clark, Robert "Effects of Teacher Attention and a Taken Reinforcement System in a Junior High School Special Education Class," Journal of Exceptional Children. 36 (1970) : 341 - 349.

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd ec. New York : Harper and Row Publisher, 1970.

Dinkmeyer, Don C. Child Development : The Emerging Self. New Delhi : Prentice Hall of India Private Limited, 1967.

Eysenck, Han J. The Structure of Human Personality. London : Metheren, 1970.

Friedman, M. and R.H. Roseman. "Behavior Pattern and Coronary Angiographic Findings." Journal of the American Medical Association. 240 : 164 ; 1974.

- Gage, N.L. and David C. Berliner. Educational Psychology. 2nd ed. Chicago : Rand McNally College Publishing Company, 1979.
- Garrison, Karl C., Albert J. Kingston and Arthurs S. McDonald. Educational Psychology. Bombay : Vakils, 1966.
- Gouldner. Alvin W. and Helen P. Gouldner. Modern Sociology. Harcourt, Brase and World, Inc., 1963.
- Heman, Herbert J.M. "A Questionnaire Measures of Achievement Motivation," Journal of Applied Psychology. 54 : 354-355; August, 1970
- Hilgard, E.R. Introduction to Psychology. New York : Harcourt Brace and World, Inc., 1967.
- Holton, Geraled. Introduction to Concepts and Theories in Psychology. Massachusetts : Addison - Wesley, 1973.
- Kandel, Denis B. and Geral S. Lesser. "Parental and Peer Influence on Education Plane of Adolescents," American Sociological Review. 34 (22) : 221 - 222 ; April, 1962.
- Kendler, Howard. Basic Psychology. New York : Appleton Centary, Crofts Company, 1963.
- Khan, S.B. "Affective Correlates of Academic Achievment," The Journal of Educational Psychology. 60 : 216 - 221 ; June, 1969.
- Kleiwere, Wendy and Weidner Gerdi. "Type A Behavior and Ashirations : A Study of Parents and Children's Goal setting," Developmental Psychology. 23 (2) : 204 ; March - April, 1987.
- Lahaderne, Henriette M. Wattiudinal and Intellectual Correlates of Attention : A Study of Four Sixth - Grade Classroom," Journal of Educational Psychology. 59 : 320 - 324 ; August, 1968.
- Lawrence, Frances. "Student Perception of the Classroom Learning Environment in Biology, Chemistry and Psysics," Journal of Research in Science Teaching. 13 : 315 - 323 ; 1976.
- Levin, D.E. The Prediction of Academic Performance : A Theoretical Analysis and Review of Research. New York : Russell Sage Foundation, 1965.
- Lewin K.R., Lewin Lippet and Lewin White. "Patterns of Aggressive Behavior in Experimentally Created, Social Climate," Journal of Social Psychology. 10 : 271 - 299 ; September, 1939.

- ✓ Lindgren, Henry C, Educational Psychology in Classroom. 3rd ed. New York : John Wiley & Sone. Inc., 1967
- McChelland, David Clarence. The Achievement Motivation. New York Apleton Century Groff, Inc., 1953.
- ✓ McConnell, J.V. Understanding Human Behavior. New York : Holt Rinchart and Winston, 1974.
- ✓ Mischel, Water, Introduction Personality. 2nd. ed., New York : Halt Rinchart and Winston, 1976.
- ✓ Moor Helena. Adult Awareness of the Problems of High School Youth. Boston : Boston University, 1957.
- ✓ Morris, C.G. Psychology. 3rd ed., New Jersey : Prentice Hall, 1976.
- ✓ Pettus, Alvin M. and Dillard C. Haley. "Imdentifying Factors Related to Science Process Skills Performance Levels, School Science and Mathematics. 80 : 273 - 277 ; April, 1980.
- ✓ Rahman. Syed Abbur. "An Investigation of the Extend and Causes of Droupout in Class X Through XII of The Secondary Schools of Decca East Pakistan During 1965," Dissertation Abstracts. 28 : 405 ; 1965.
- ✓ Rogers, Carl. Freedom to Learn. Columbus, Ohio : Charles E. Merrill, 1969.
- ✓ Rosen, Bernard C. "Family Structure and Achievement Motivation." American Sociological Review. 27 : 4. (August 1961) : 574 - 585.
- ✓ Schwartz, David D. and Others. "Influence of Personal and Universal on the Subsequent Performance of Persons wrth Type A Type B Behavior Patters," Journal of Personality and Social Psychology. 51 (20) : 459-462 ; 1986.
- ✓ Song and Hattie John. "Home Environment Self-Concept and Academic Achievement : A Causal Modeling Approach," Journal of Educational Psychology. 76 : 1276 - 1281 ; December, 1984.
- ✗ Strang, Ruth, An Introduction to Child Study, The McMillan Co., New York, 1959, 543 pp.
- ✓ Strube, Michael J. and Susan M. Boland, "Postperformance Attributions and Task Persistande Among Type A and B Individuals," 1987.
- ✓ Thornburg, Hershel D. "Attitudinal Determinants ;in Holding Drop out in School," The Journal of Educational Research. 68 : 181 - 185 ; January, 1975.

- ✓ Thurstones, L.L. "Attitude can be Measurement," in Reading in Attitude Theory and Measurement. Edited by Martin Fishblin, New York : John Wiley & Sons Inc., 1967.
- Tiedman, S.C. "A Study of Pupil-Teacher Relationships," Journal of Educational Research. 35 : 657 - 644 ; 1942.
- Weiner, Bernard "Attribution Theory Achievement Motivation and Educational Process," Review of Education Research. 42 : 203-215 : Sping 1972.
- ✱ Whittaker, Jane C., Introduction to Psychology. W.B. Saunder Co., Philadelphia and London, 1966, 630 pp.
- Withall, Joh. "The Development of A Technique for the Measurement of Social-Emotional Climate in Classrooms," The Journal of Experimental Education. 17 : 347 ; March, 1979.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม

ที่ ทม 1007/ 2541

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

มิถุนายน 2541

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา แยมยิ้ม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำสารนิพนธ์ คือ

รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง	ประธาน
รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี	กรรมการ
อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โรสกา	กรรมการ

บัณฑิตวิทยาลัย เรียนมาเพื่อขอความกรุณาให้นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 - 3 ตอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2541 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำสารนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร/โทร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๖๖13

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ มิถุนายน 2541

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

เนื่องจาก นางสาวศุภัญญา แยมยิ้ม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร" โดยปีคณะกรรมการควบคุมการทำสารนิพนธ์ คือ

รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง	ประธาน
รองศาสตราจารย์ ดร.อารี หันถัมณี	กรรมการ
อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โรสภา	กรรมการ

บัณฑิตวิทยาลัยขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอความร่วมมือจากวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยให้นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 - 3 ตอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2541 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร/โทร. 258-4119

ที่ ศธ 0912/

3717

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

๒๕ มิถุนายน 2541

เรื่อง ให้ความร่วมมือนักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ทม 1007/2313 ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2541

ตามหนังสือที่อ้างถึง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอความอนุเคราะห์จาก
กรมอาชีวศึกษา ให้นางสุกัญญา เข้มยิ้ม นักศึกษาปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 - 3
วิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้วอนุญาตให้ นางสุกัญญา เข้มยิ้ม นักศึกษาปริญญาโท
วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ดังกล่าวข้างต้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาจัดส่งผลงานวิจัยให้กรมอาชีวศึกษาทราบในโอกาส
ต่อไปด้วย จักขอบคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสนอง อิ่มเอม)

ศึกษานิเทศก์ 9 ทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองการศึกษาอาชีพ

โทรศัพท์ 281-5482-6 ต่อ 1908, 1909

โทรสาร 281-5482-6 ต่อ 1904

ที่ ศธ 0912/ 2205

กองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๙๕ มิถุนายน 2541

เรื่อง ให้ความร่วมมือนักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา

ด้วย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอความอนุเคราะห์จากกรมอาชีวศึกษา ให้นำนางสุกัญญา แยมยี่ม นักศึกษาปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร จากนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 - 3 ของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้วอนุญาต ให้นำนางสุกัญญา แยมยี่ม นักศึกษาปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร จากนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 - 3 ของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา ได้ดั่งเสนอ สำหรับแบบสอบถามที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมอาชีวศึกษาแล้ว จะมีตราประทับที่มุมบนด้านขวาแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัมพร ภัคดีชาติ)

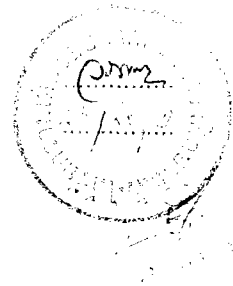
ศึกษานิเทศก์ 9

ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการกองการศึกษาอาชีพ

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทรศัพท์ 281-5482-6 ต่อ 1908, 1909

โทรสาร 281-5482-6 ต่อ 1904

แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 9 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว

ตอนที่ 6 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

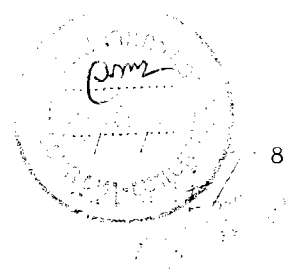
ตอนที่ 9 แบบสอบถามความตั้งใจเรียน

2. แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึนึกคิดและลักษณะนิสัย

ทั่ว ๆ ไป ที่นักเรียนเคยประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด คำตอบที่ได้จะไม่กระทบกระเทือนผลการเรียนของนักเรียน และจะไม่นำไปเปิดเผยเป็นรายบุคคล แต่จะนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักเรียนมากที่สุด

3. โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด และขอความกรุณาตอบ

ให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

- ชาย
- หญิง

2. ระดับชั้น

- ชั้นปีที่ 1
- ชั้นปีที่ 2
- ชั้นปีที่ 3

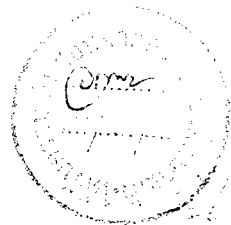
3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

- ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาทต่อเดือน
- ผู้ปกครองมีรายได้ 8,000 - 14,000 บาทต่อเดือน
- ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า 14,000 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่าเป็นจริง หรือตรงกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติอยู่มากน้อยเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนเป็นประจำทุกครั้ง
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับกรกระทำของนักเรียน
บางครั้งไม่ตรงกับกรกระทำของนักเรียน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

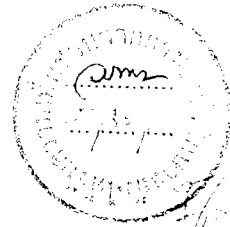
ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จอย่างรวดเร็ว				/	

จากตัวอย่าง ข้อ (0) ตอบ จริงน้อย แสดงว่า การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จอย่างรวดเร็วตรงกับภาระทำของนักเรียนน้อยมาก

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	เมื่อท่านมีนัดท่านไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
2.	ท่านรู้สึกโมโหถ้ามีคนมาขัดจังหวะเวลาที่ท่านกำลังทำงาน					
3.	ท่านคิดว่าเวลาผ่านไปรวดเร็วจนท่านไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจได้					
4.	ท่านรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลามาก ถ้าต้องไปรอซื้อของในร้านค้าที่มีลูกค้าแน่น					
5.	ท่านจะรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของท่านดำเนินไปอย่างล่าช้า					
6.	ท่านเป็นคนที่เริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้เสร็จ					
7.	ท่านรู้สึกว่าท่านต้องทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
8.	ท่านคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจท่าน					
9.	ท่านรู้สึกว่าท่านอยากทำกิจธุระให้เสร็จโดยเร็วที่สุด					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10.	ท่านรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรอรับบริการ เช่น ที่ธนาคาร หรือที่ทำการไปรษณีย์					
11.	ท่านไม่ชอบให้มีใครหรืออะไรมาขัดจังหวะการทำงานของท่าน					
12.	ท่านรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ทำงานอย่างขอไปที					
13.	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าท่านเป็นคนที่จริงจังกับการทำงาน					
14.	ท่านเป็นคนที่ไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูดพร่ำเพรื่อ					
15.	ถ้าท่านต้องฟังคนที่พูดไม่รู้จบ ท่านจะรู้สึกทนไม่ได้					
16.	ท่านเป็นคนที่ต้องทำงานที่รับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลาเสมอ					
17.	เมื่อท่านกำลังฟังคนพูดไร้สาระ ท่านจะรู้สึกเบื่อและหาทางเลี้ยวออกมา					
18.	ท่านเป็นคนที่ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็วว่องไว					
19.	เมื่อท่านต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำซาก ท่านรู้สึกหงุดหงิด					
20.	ท่านไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องกระตือรือร้นในการทำงาน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

1. ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ขอให้
นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรง
กับความคิดเห็นของนักเรียนดังนี้

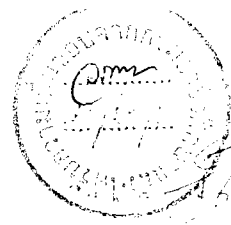
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นค่อนข้างจะตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ที่เรียนไป ประกอบอาชีพได้		/			

จากตัวอย่าง ข้อ (0) ตอบ เห็นด้วย แสดงว่า นักเรียนสามารถนำความรู้ที่เรียน ไปประกอบ
อาชีพได้ ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	วิชาที่เรียน บางวิชาไม่สำคัญ					
2.	เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่สามารถนำไป ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
3.	การเรียนช่วยให้ข้าพเจ้ามีงานทำ					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4.	ข้าพเจ้ากำลังจะเลิกเรียนเพราะ ไม่รู้ว่าเรียนไปทำไม					
5.	การเรียนหนังสือช่วยให้เป็นผู้มี ความรู้					
6.	ข้าพเจ้าคิดว่าทุกวิชาที่เรียนสามารถ นำไปใช้ประโยชน์ได้					
7.	เนื้อหาของวิชาที่เรียนไม่สามารถ นำไปใช้ในการทำงานได้					

2. ด้านความรู้สึก

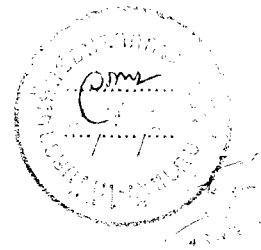
คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ขอให้
นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรง
กับความรู้สึกของนักเรียนดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนบางวิชา		/			

จากตัวอย่าง ข้อ (0) ตอบ มาก แสดงว่า นักเรียนไม่ชอบเรียนบางวิชา ตรงกับความรู้สึกที่
เป็นจริงของนักเรียนมาก

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าสบายใจเมื่อขาดเรียนบางวิชา					
2.	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายต่อการเรียน					
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการเสียเวลาที่ต้องมาโรงเรียนแทนที่จะช่วยพ่อแม่ทำงานหาเงิน					
4.	ข้าพเจ้าไม่ชอบวิชาที่โรงเรียนจัดให้เรียน					
5.	ข้าพเจ้าสบายใจเมื่อขาดเรียนทุกวิชา					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อวิชาที่ต้องท่องจำ					
7.	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาที่เป็นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี					
8.	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนกับครูที่ดุเกินไป					

3. ด้านแนวโน้มพฤติกรรมต่อการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ขอให้
นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่
ตรงกับการกระทำของนักเรียน ดังนี้

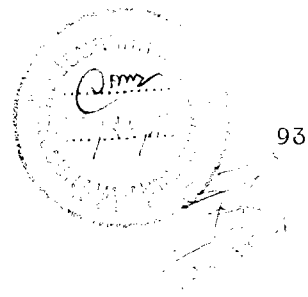
เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนทุกครั้ง

บ่อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับการกระทำของนักเรียน
บางครั้งไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียน

น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมาก จนแทบจะ
ไม่เกิดเลย

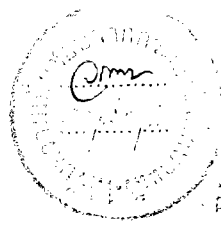

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง
0	ข้าพเจ้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน	/				

จากตัวอย่าง ข้อ (0) ตอบ เป็นประจำ แสดงว่า นักเรียนซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน ตรงกับการกระทำของนักเรียนทุกครั้ง

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง
1.	ข้าพเจ้าไม่เข้าชั้นเรียนเมื่อมีโอกาสให้ทำได้					
2.	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน แม้ว่าครูจะสอนไม่ดี					
3.	ข้าพเจ้าไม่ส่งการบ้าน แม้ว่าครูอธิบายเข้าใจ					
4.	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว					
5.	ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจเรียน แม้ว่าครูสอนดี					
6.	ข้าพเจ้าเข้าเรียนสายบางวิชา					
7.	ข้าพเจ้าไม่เข้าเรียน เมื่อเนื้อหาวิชาที่เรียนไม่น่าสนใจ					
8.	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน เพราะครูสอนดี					
9.	ข้าพเจ้าไม่ส่งการบ้านเพราะครูอธิบายไม่เข้าใจ					
10.	ข้าพเจ้าไม่เข้าเรียนในวิชาที่ครูสอนแล้วฟังไม่รู้เรื่อง					
11.	ข้าพเจ้าส่งการบ้าน เพราะครูอธิบายเข้าใจ					
12.	ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจเรียน เพราะครูสอนไม่ดี					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ขอให้นักเรียน

พิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับ
ความรู้สึกของนักเรียน ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง
และไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย

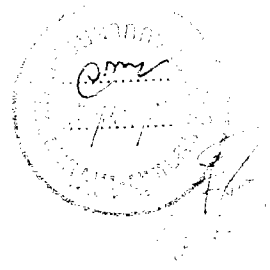
จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าตั้งใจเป้าหมายว่า จะต้องสอบเรียนต่อใน มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงให้ได้					/

จากตัวอย่าง ข้อ (0) ตอบ จริงน้อยที่สุด แสดงว่า นักเรียนตั้งใจเป้าหมายว่าจะต้องสอบ
เรียนต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงให้ได้ ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าคิดว่า อนาคตขึ้นอยู่กับความสำเร็จ ทางการเรียน					
2.	ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะสอบให้ได้คะแนนมาก ๆ เพื่อ เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ					
3.	ข้าพเจ้าภูมิใจที่มีโอกาสช่วยทบทวนบทเรียน ให้เพื่อนก่อนสอบ					
4.	ข้าพเจ้าจะพยายามเรียนให้มากขึ้น ถ้าสอบได้ คะแนนไม่ดี					

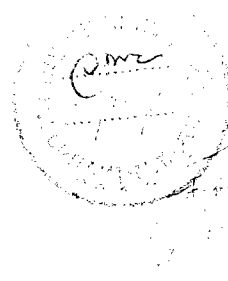

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
5.	ข้าพเจ้าตั้งใจที่สอบได้คะแนนมาก					
6.	ข้าพเจ้าภูมิใจที่สามารถสอบผ่านแต่ละวิชาได้					
7.	ข้าพเจ้าค้นหาวิธีการใหม่ เมื่อทำงานที่ครูมอบหมายไม่ถูกต้อง					
8.	ข้าพเจ้าไม่ได้ตั้งใจเป้าหมายว่าจะเรียนต่อ					
9.	ข้าพเจ้าต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน					
10.	ข้าพเจ้าพยายามทำการบ้านต่อไป แม้จะทำข้อที่ยากผิดแล้วผิดอีก					
11.	ข้าพเจ้าตั้งความหวังเกี่ยวกับการเรียนไว้สูง					
12.	ข้าพเจ้าลอกเพื่อนถ้าทำการบ้านไม่ได้					
13.	ข้าพเจ้าเรียนไปวัน ๆ โดยไม่สนใจคะแนนที่สอบได้					
14.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่สอบได้คะแนนน้อย					
15.	เมื่อข้าพเจ้าทำงานที่ครูมอบหมายไม่ได้ ข้าพเจ้าจะเลิกทำ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

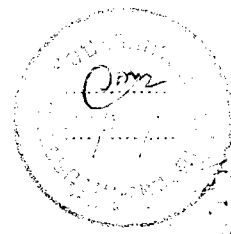
ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	<u>พฤติกรรมที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติ</u> <u>ต่อบุตรด้านการเรียน</u> ผู้ปกครองเตือนให้ข้าพเจ้าส่งงานที่ครูมอบหมายตามกำหนด	/				
00	<u>พฤติกรรมที่บุตรปฏิบัติต่อบิดา มารดา หรือ</u> <u>ผู้ปกครองด้านการเรียน</u> ข้าพเจ้าอ่านหนังสือทุกวันตามที่ผู้ปกครองบอก					/

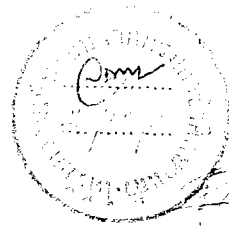
จากตัวอย่าง ข้อ (0) ตอบ จริงที่สุด แสดงว่า ผู้ปกครองเตือนให้นักเรียนส่งงานที่ครูมอบหมายตามกำหนด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ (00) ตอบ จริงน้อยที่สุด แสดงว่า นักเรียนอ่านหนังสือทุกวันตามที่ผู้ปกครองบอก ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	<u>พฤติกรรมที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติ</u> <u>ต่อบุตรด้านการเรียน</u> ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า					
2.	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าไปกวัดวิชากับเพื่อน					
3.	ผู้ปกครองแนะนำวิธีการอ่านหนังสือให้ข้าพเจ้า					
4.	ผู้ปกครองจะพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า					
5.	ผู้ปกครองอนุญาตให้ข้าพเจ้าไปทัศนศึกษาต่างจังหวัด					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
6.	ผู้ปกครองให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้า เมื่อทำคะแนนสอบไม่ดี				
7.	ผู้ปกครองชมข้าพเจ้าเมื่อทำคะแนนสอบได้ดี				
8.	เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าในการดูหนังสือ				
9.	เมื่อข้าพเจ้ากลับบ้านผิดเวลา ผู้ปกครองซักถามด้วยความเป็นห่วง				
10.	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะมีอุปกรณ์การเรียนครบหรือไม่				
11.	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะทำการบ้านหรือไม่ทำ				
12.	ผู้ปกครองคอยเตือนให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ				
13.	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชาที่ถนัด				
14.	พฤติกรรมที่บุตรปฏิบัติต่อบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครองด้านการเรียน เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ข้าพเจ้าจะปรึกษาจากผู้ปกครอง				
15.	ข้าพเจ้าทำความเคารพผู้ปกครองก่อนไปโรงเรียน				
16.	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองบอกให้อ่านหนังสือทุกวัน				
17.	ข้าพเจ้าขอคำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนจากผู้ปกครอง				
18.	ข้าพเจ้าพอใจเมื่อผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือทุกวัน				
19.	ข้าพเจ้ากลับบ้านตรงเวลาตามที่ผู้ปกครองบอก				
20.	ข้าพเจ้าไม่ทำความเคารพผู้ปกครองหลังกลับจากโรงเรียน				

ตอนที่ 6 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียน ขอให้
นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ครูอธิบายข้อสงสัยเกี่ยวกับบทเรียนจนนักเรียนเข้าใจ	/				

จากตัวอย่าง ข้อ (0) ตอบ จริงที่สุด แสดงให้เห็นว่าครูอธิบายข้อสงสัยเกี่ยวกับบทเรียนจนนักเรียนเข้าใจ ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ครูสอนโดยไม่สนใจว่านักเรียนจะเข้าใจหรือไม่					
2.	วิธีการสอนของครูทำให้ข้าพเจ้าสนใจเรียน					
3.	อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครูใช้มีสภาพใช้งานได้					
4.	ห้องเรียนคับแคบ					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
5.	ครูสอนโดยไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย					
6.	ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน					
7.	ครูสอนโดยไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น					
8.	ครูตั้งใจสอนโดยซักถามความเข้าใจของนักเรียนเป็นระยะ					
9.	ห้องเรียนมีของวางไว้ไม่เป็นระเบียบ					
10.	ห้องเรียนร้อนอบอ้าว					
11.	อุปกรณ์สำหรับฝึกปฏิบัติมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
12.	วิทยาลัยมีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย					
13.	ห้องเรียนมีฝุ่นละอองหนา					
14.	ห้องปฏิบัติการจัดได้เป็นระเบียบ					
15.	ห้องปฏิบัติการมีความทันสมัยเหมาะสำหรับฝึกภาคปฏิบัติ					
16.	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
 และ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง

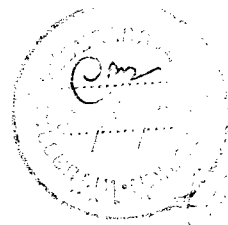
จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้านึกถึงครูเมื่อมีปัญหาด้านครอบครัว	/				

จากตัวอย่าง ข้อ (0) ตอบ จริงที่สุด แสดงให้เห็นว่า นักเรียนนึกถึงครูเมื่อมีปัญหาด้านครอบครัว ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ครูส่วนใหญ่ให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
2.	ครูรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
3.	ครูไม่สนใจปัญหาด้านการเรียนของข้าพเจ้า					
4.	ครูไม่สนใจปัญหาด้านส่วนตัวของข้าพเจ้า					
5.	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น					
6.	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสได้ซักถามข้อสงสัย					
7.	ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับครูได้					
8.	ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาเรื่องการเรียนกับครูได้					
9.	ครูมีความห่วงใยข้าพเจ้า					
10.	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาด้านครอบครัวกับครูได้เป็นอย่างดี					
11.	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาด้านการเงินกับครูไม่ได้					
12.	ข้าพเจ้านึกถึงครูเมื่อมีปัญหาการเรียน					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างสว่างนักเรียนกับเพื่อน ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายให้		/			

จากตัวอย่าง ข้อ (0) ตอบ จริง แสดงให้เห็นว่า เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายให้ ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้ เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายให้					
2.	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจกันและกัน					
3.	ข้าพเจ้าแปลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนเกี่ยวกับการเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
4.	ข้าพเจ้าเข้ากับรุ่นพี่ได้					
5.	ข้าพเจ้าเข้ากับรุ่นน้องได้					
6.	ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน					
7.	ข้าพเจ้าแนะนำด้านการเรียนแก่รุ่นน้อง					
8.	เพื่อนไม่ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน เมื่อข้าพเจ้าขอความช่วยเหลือ					
9.	ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนในห้องได้					
10.	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างสังสรรค์กับเพื่อน					
11.	ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับเพื่อนได้ดี					
12.	ข้าพเจ้าร่วมจัดกิจกรรมกับเพื่อน					
13.	เพื่อนไม่มีความจริงใจต่อข้าพเจ้า					
14.	ข้าพเจ้าไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน					
15.	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาด้านการเงินกับเพื่อนได้					
16.	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาด้านส่วนตัวกับเพื่อนได้					
17..	ข้าพเจ้าเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ดี					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามความตั้งใจเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความตั้งใจเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณา

ข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้าง
และไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าแกล้งเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน					/

จากตัวอย่าง ข้อ (0) ตอบ จริงน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่า นักเรียนแกล้งเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน ตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าไม่ทำรายงานตามที่คิดไว้ -					
2.	ข้าพเจ้าซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน +					
3.	ข้าพเจ้าไปห้องพยาบาลในขณะที่ครูกำลังสอน เพื่อจะได้ไม่ต้องเรียน --					
4.	ข้าพเจ้าทำการบ้านทุกครั้งที่ครูมอบหมาย ±					
5.	ข้าพเจ้าส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด ±					
6.	ข้าพเจ้ามองออกนอกหน้าต่างในขณะที่เรียน -					
7.	ข้าพเจ้าให้เพื่อนเป็นผู้ทำรายงานแทน แม้ว่าจะทำได้ -					
8.	ข้าพเจ้าตอบคำถามเกี่ยวกับบทเรียน ±					
9.	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน --					
10.	ข้าพเจ้าไปห้องน้ำในขณะที่ครูกำลังสอน เพื่อจะได้ไม่ต้องเรียน --					
11.	ข้าพเจ้าทำงานที่ครูมอบหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนด ±					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
12.	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือการ์ตูนในขณะที่ครูกำลังสอน -					
13.	ข้าพเจ้ารำคาญเพื่อนที่คุยกันในขณะที่ครูกำลังสอน +					
14.	ข้าพเจ้าไปโรงอาหารในขณะที่ครูกำลังสอน เพื่อจะได้ไม่ต้องเรียน -					
15.	ข้าพเจ้าไม่ทำรายงาน แม้ว่าจะทำได้ -					
16.	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังคำอธิบายของครู +					
17.	ข้าพเจ้าจดบันทึกตามที่ครูเขียนบนกระดาน ++					
18.	ข้าพเจ้ามองอุปกรณ์ที่ครูใช้ประกอบการสอน ++					
19.	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำกิจกรรมในการเรียน ++					
20.	ข้าพเจ้าไม่ทำการบ้านเพราะรู้สึกเบื่อหน่าย -					
21.	ข้าพเจ้ามองคนเดินผ่านหน้าห้องในขณะที่เรียน -					
22.	ข้าพเจ้าไม่ทำงานกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมาย -					
23.	ข้าพเจ้าเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน -					
24.	ขณะที่ฟังครูสอน ข้าพเจ้าบันทึกข้อความเฉพาะที่คิดว่าสำคัญ +					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
ก. องค์ประกอบด้านความคิด			
1	4.97	5	2.49
2	4.89	6	3.85
3	3.13	7	6.57
4	3.92		
ข. องค์ประกอบด้านความรู้สึก			
1	5.58	5	3.28
2	5.84	6	4.58
3	4.97	7	2.65
4	6.46	8	2.00
ค. องค์ประกอบด้านแนวโน้มพฤติกรรมต่อการเรียน			
1	5.42	7	4.26
2	4.42	8	5.29
3	3.34	9	3.43
4	4.47	10	5.20
5	6.00	11	5.26
6	4.54	12	4.97

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนทั้งฉบับ = 0.8561

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.44	9	3.91
2	4.04	10	4.94
3	4.41	11	4.90
4	7.02	12	3.86
5	5.34	13	4.83
6	6.72	14	2.90
7	3.78	15	5.67
8	5.16		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน = 0.7093

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	6.37	11	5.61
2	3.44	12	7.15
3	6.71	13	3.90
4	9.34	14	9.00
5	2.45	15	3.72
6	8.93	16	3.17
7	8.36	17	6.51
8	9.87	18	3.73
9	6.18	19	2.43
10	5.33	20	3.97

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว = 0.8638

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	4.63	9	7.43
2	3.81	10	4.68
3	5.18	11	5.00
4	4.52	12	5.06
5	4.60	13	4.81
6	5.26	14	4.02
7	4.66	15	3.86
8	4.27	16	6.67

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน = 0.8110

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพ
ระหว่างครูกับนักเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.83	7	7.94
2	7.66	8	7.01
3	4.57	9	5.19
4	5.45	10	3.33
5	4.04	11	5.58
6	5.99	12	4.08

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน = 0.7869

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ชื่อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ชื่อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	5.64	10	2.54
2	5.89	11	5.09
3	7.14	12	5.18
4	5.12	13	4.83
5	4.30	14	6.03
6	4.96	15	4.84
7	4.02	16	6.55
8	5.75	17	2.25
9	5.61		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน = 0.8170

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามความตั้งใจเรียน

ชื่อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ชื่อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	6.34	13	4.15
2	2.38	14	8.96
3	6.19	15	8.94
4	6.35	16	5.19
5	5.79	17	6.03
6	3.23	18	3.08
7	8.16	19	4.63
8	3.08	20	8.26
9	6.41	21	5.63
10	7.76	22	7.15
11	5.39	23	7.49
12	10.26	24	4.60

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความตั้งใจเรียน = 0.9116

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสุกัญญา แยมยิ้ม

วัน เดือน ปี เกิด 12 มกราคม 2511

สถานที่เกิด อำเภอคำเนินสะควก จังหวัดราชบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 366/13 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 79
แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา
ถนนสี่พระยา เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
ช่วยราชการกองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร 10300

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 5

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2534 ศศ.บ. (การจัดการทั่วไป) จาก วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

พ.ศ. 2541 กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
สุกัญญา แยมยิ้ม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร และเพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียน และศึกษาความสามารถของตัวแปรในการพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียน กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชายและหญิง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา ปีการศึกษา 2541 จำนวน 205 คน เป็นเพศชาย จำนวน 46 คน และเป็นเพศหญิง จำนวน 159 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

ผลการศึกษา ปรากฏดังนี้

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนของนักเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว 4 ตัวแปร ได้แก่ บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว 1 ตัวแปร คือ สัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย 3 ตัวแปร ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ตัวแปรด้านส่วนตัว และด้านครอบครัว ที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนได้ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปยังส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว และบุคลิกภาพ ตามลำดับ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจเรียนได้ร้อยละ 66.30

3. สมการที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้

คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = -13.116 + .483X_3 + .492X_4 + .136X_6 + .195X_2$$

สมการพยากรณ์ความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้

คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .514X_3 + .257X_4 + .135X_6 + .133X_2$$

X_2 = บุคลิกภาพ

X_3 = ทำสันทัดต่อการเรียน

X_4 = แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

X_6 = สัมพันธภาพในครอบครัว

VARIABLES RELATED TO LEARNING ATTENTION OF CERTIFICATE
VOCATIONAL CURRICULUM STUDENTS OF SIPRAYA
POLYTECHNIC COLLEGE IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
SUKANYA YAMYIM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

October 1998

The purpose of this study was to investigate variables related to learning attention of Certificate Vocational Curriculum Student of Sipraya College in Bangkok in the academic year 1998. The study was designed to explain the relationships of learning attention variables held by the students and to examine if the variables of genders, educational levels, personality characteristics, academic attitudes, academic achievement motivation, economic status, the family relationships, classroom atmosphere, peer relationships and teacher - student relationships have a significant impact upon their learning attention. The subjects were 205 students, i.e., 46 males and 159 females, of the Certificate Vocational Curriculum students of Sipraya Polytechnic College in Bangkok. The research instrument was the variables related to learning attention questionnaire. The data were analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and the Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results of were as follows :

1. Statistically significant relationships were found between the learning attention of Certificate Vocational Curriculum Student and four variables of their personal data, family environment and the academic environment

1.1 Statistically significant positive relationships were found between the learning attention of Certificate Vocational Curriculum Student and four variables of their personal data, i.e., students' personality characteristics, academic attitudes and academic achievement motivation at .01 level. and Statistically significant negative relationships were found between the learning attention of Certificate Vocational Curriculum Student and variable of the gender at .05 level.

1.2 Statistically significant positive relationships were found between the learning attention of Certificate Vocational Curriculum Student and four variables of their family environment variables, i.e., the family relationships at .01 level.

1.3 Statistically significant positive relationships were found between the learning attention of Certificate Vocational Curriculum Student and three variables of the academic environment variables, i.e., the classroom atmosphere peer relationships and teacher - student relationships at .01 level.

2. The Certificate Vocational Curriculum Student of Sipraya Polytechnic College in Bangkok could be significantly predicted from respectively by the following variables, i.e., the student's academic attitudes, academic achievement motivation, the family relationships and personality characteristics at .01 level.

3. The following equations proved to be significantly predictors of the Certificate

Vocational Curriculum Students' learning attention at .01 level, i.e., in term of raw score were :

$$\hat{Y} = -13.116 + .483X_3 + .492X_4 + .136X_6 + .195X_2$$

In term of standard score were :

$$Z = .514X_3 + .257X_4 + .135X_6 + .133X_2$$

X_2 = Personality Characteristics

X_3 = Academic Attitudes

X_4 = Academic Achievement Motivation

X_6 = Family Relationships